

Велики ИСТИНИ В „Послание КЪМ Римляните“

МОЛЯ, ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ!

Нагледните пособия към тези поредици могат да бъдат поръчани от повечето офиси на СЕД и в електронните книжарници.

За списък на офисите на СЕД и на електронните книжарници, моля, посетете www.teachkids.eu/bg и натиснете „Контакти“.

Издателство СЕД

СЪДЪРЖАНИЕ

Съдията казва: „Виновен“	6
Съдията те обявява за праведен	17
Най-най-добрият приятел	26
Божият избран народ	36
Христовото тяло	45
Колко дължим	56

Велики истини в „Посланието към римляните“

Автор: Пол Рид

Copyright © 1990 by Child Evangelism fellowship®Inc.

Превод: Цветелина Джурина

Превод © 1994 Издателство СЕД

Всички права запазени по целия свят. (Използвано с разрешение.)

Съдържанието може да бъде използвано единствено за лични, нестопански и нетърговски цели. Посетете www.teachkids.eu/bg за повече подробности.

Въведение

Полезно за момчетата и момичетата е да изучават повествува- телните части на Писанията. Но също така за тях е хубаво да се запознаят с чудесните истини, дадени ни от Бога в Новозаветните послания. Тези уроци са един опит да се обяснят с прости думи някои от великите доктрини, които апостол Павел разглежда в „Послание към римляните“.

Тези уроци могат да се използват в клубовете на Добрата вест, в неделното училище, ваканционни библиейски клубове, библиейски лагери, събирания на младежи и най-вече за работа с по-големи деца. Материалът е предназначен за шест седмици, въпреки че някои уроци могат да се разделят на две части, ако се окажат пре- калено обемни за изучаване наведнъж. В края на този наръчник е включена кратка сценка на тема „оправдание“, която би могла да бъде представена на родителите в края на курса – в програмата за седмия ден.

Дадени са идеи и за други подобни дейности в началото на всеки урок. Те ще бъдат особено полезни, ако използвате тези уроци във ваканционни библиейски клубове, библиейски лагери, събирания за младежи и може би и в часовете на неделното училище, когато ще имате достатъчно време на разположение, за да могат децата да се включат и участват активно. Основен принцип на преподаването е, че учениците научават повече, когато правят нещо, а не само като слушат и гледат.

Моето намерение не е да преминем през цялото послание към римляните. Това би било невъзможно за шест кратки часа. Под- брал съм някои от важните теми, на които Павел се спира в пис- мото си и които следват развитието на учението му.

Осъждане	глави 1, 2 и 3
Оправдание	4 и 5
Освещаване чрез служението на Святия Дух	7 и 8
Избиране	9, 10 и 11
Христовото тяло (църквата)	12
Християнската служба	13, 14 и 15

В края на всеки урок са дадени цитираните ключови стихове. Страницата със стиховете трябва да се размножи и да се даде на всеки ученик, за да може той да следи учението на Писанието.

Първите два урока са по-подходящи за евангелизиране, а последните четири – за обучаване на деца-християни. Въпреки това, дори и уроци като последния например за християнската служба, могат да бъдат успешно преподавани на спасени деца. Те ще им помогнат да разберат, че не могат да служат на Христос, докато не Му се доверят като Спасител. Когато дойдат при Христос се променя не само мястото им в погледа на Бога, но и поведението им спрямо другите. За тях е добре да знаят какво се случва, когато се доверят на Христос.

Винаги обръщайте внимание на духовните нужди на спасените деца в класа. Те трябва винаги да знаят, че вие, учителят сте готов да им помогнете и да ги посъветвате, ако търсят Господа.

В последните уроци на тази поредица, когато основната част от материала е за християни, можете да включите кратко представяне на Евангелието в някоя друга част на програмата за деня. Например можете да включите кратки онагледени уроци като книгата без думи или да пеете с децата песни, които представят Евангелието. След песен като „Добри новини, Исус умря за мен“ бихте могли да кажете нещо като:

„В този клас има някои момчета и момичета, които още не са повярвали в Христос като техен Спасител или както казва тази песен: те не са Му се доверили да вземе греха им и да им даде вечен живот. Може би все още не си помолил Христос да те спаси. Причеснява ли те греха? Би ли желал да се спасиш? Може би не знаеш как точно да направиш тази крачка. Е добре, аз съм винаги тук, готов да ви помогна както мога. Днес след часа, когато другите си отидат, ти можеш да останеш тук, на мястото си и аз много ще се радвам да ти кажа как да се довериш на Господ Исус Христос като на свой собствен Спасител още днес.“

Моята молитва е тези уроци да ви помогнат да представите на децата „благовестието от Бога за Сина Му нашия Господ Исус Христос“ и те да достигнат спасение и да се утвърдят във вярата

си (Римляни 1:1, 3, 11 и 16).

Пол Рийд
Директор на СЕД за Испания

Урок 1

Съдията казва: „Виновен“

Библейски текстове: Този урок обобщава ученията на Римляни 1-3. Добре би било, ако учителят прочете всичките 3 глави, но най-вече пасажа в 3:9-26, който съдържа основните изводи.

Основна истина: (ОИ) Всички сме виновни и грешни пред Бог, Който е всезнаещият, праведен Съдия.

Приложение:

Неспасени: (ОИН) Отвърни се от греха си и приеми прощката, която Бог ти предлага.

Спасените: (ОИС) Занеси Добрата вест на тези, които са под осъждение.

Учителю, ако е възможно, пригответе за децата списък с нужди за молитва от мисионер, който работи сред евреи.

Стих за запаметяване: „Бог чрез Исус Христос ще съди тайните дела на хората, според моето благовестие“ (Римляни 2:16).

(Нека по-малките деца да запомнят само: „Бог ще съди тайните дела на хората“)

Начало: Надявам се че обичате да четете.

План на урока:

Картина 1-1 „Римляни“ е специална книга, защото е написана под Божието вдъхновение.

Картина 1-2: Какво се прави в съда? Бог е праведният Съдия на хората.

Картина 1-3: Бог заявява, че онези, които не са приели Словото Му, са виновни, защото не Го признават и славят като Творец на света. **ОИС**

Картина 1-4: Юдеите също са виновни, защото не са се подчинили на Божието Слово, което им е било дадено. **ОИС**

Картина 1-5: Всички са виновни пред Бога. **ОИН**

Картина 1-6: Двама братя вървят по различни пътища.

Картина 1-7: Съдията осъжда собствения си брат, извършил престъпление, но сам плаща глобата.

Картина 1-8: Бог ни обявява за виновни, но чрез Христос сам плаща наказанието. **ОИН**

Подходящи дейности:

Сценка: В края на този наръчник е поместена сценка, която децата могат да представят след като са научили и шестте урока. Направете копия на сценария за децата от вашата група и първата седмица можете да започнете като разпределите ролите за сцени 1, 2 и 3. Ще ви трябват: разказвач, Кирил, Добромир, г-н Тодоров, първи полицаи, втори полицаи, г-жа Стефанова, секретарка на съда. По-дългите роли дайте на тези, които най-добре ще се справят със задачата. За кратките роли изберете по-срамежливи и малки ученици. (Не забравяйте, че следващият път ще има две много важни роли за момичета). Започнете да четете пиесата с групата си. Насърчете децата да започнат да учат ролите си. Можете да продължавате да четете и репетирате всяка седмица. Така вие учите децата на великата доктрина за оправданието.

Кръстословица за преговор: Дадена е в края на този урок. Може да се използва след урока тази седмица или следващия път. Начертайте кръстословицата на дъска или на по-голям лист картон (50 x 70 см). Нека децата сами да вписват думите с тебешир или флумастер. Друг вариант е да размножите кръстословицата и да оставите всяко дете да работи самостоятелно върху нея или да работят по двойки.

Начало

Надявам се, че обичате да четете. Така ли е? Не е ли страхотно, когато някой ти даде нова книга, може би за рождения ти ден. И докато я разглеждаш и прелистваш страниците разбираш, че това е вълнуваща приключенска история. Просто едва издържаш до момента, когато ще се сгушиш в някой фотьойл и ще се потопиш в приключението! Днес, в нашия час ще започнем една чудесна книга от Библията. Тя се казва „Послание към Римляните“.

Картина 1-1

Чудя се дали бихте могли да ми кажете кой е написал тази книга! Помислете си хубаво, защото всъщност има два отговора. Да, апостол Павел я е написал няколко години след смъртта на Господ Исус, след възкресението Му и завръщането Му на Небето – вероятно около 57 г. след Христос. Пълното име на книгата е „Послание на апостол Павел към Римляните“. Послание значи просто „писмо“. Павел го е написал до християните в Рим. Вероятно той е написал тази книга от Коринт по време на последния си престой там.

Но как е знаел какво да напише в писмото? Чудният отговор е, че Бог го е водил чрез Святия си Дух и затова всичко, което Павел е написал е абсолютно вярно, без грешки. И каквото е записал върху пергаментата е точно това, което Бог е искал да каже на хората в Рим, а и на нас също. Всички автори на книгите в Библията са писали така, водени от Бог по един съвършен начин. Ние казваме, че те са били „боговдъхновени“ (2 Тимотей 3:16; 2 Петрово 1:21). Ето защо наричаме Библията „Божие Слово“. Всички останали книги са писани от хора. Библията е единствената книга, чийто автор е самият Бог. Какво ли казва Бог в тази книга? Ще открием това днес и в следващите ни срещи.

Картина 1-2

В първите три глави на това писмо до римляните-християни Павел, воден от Святия Дух, обяснява, че има една голяма съдебна сцена. Чудя, се дали някога сте виждали по телевизията или сте чели за някой, който е изправен пред съда, обвинен в някакво престъпление! Сигурен съм, че сте. Там е изправен човекът, обвинен, че е влязъл с взлом в някоя къща или може би, че е нападнал някой и го е ограбил. В съда се призовават няколко човека, които да разкажат какво знаят или какво са видели от престъплението. Тези хора се наричат свидетели. Някои от тях дори може да са видяли как обвинения човек е извършил престъплението. Има и адвокат който се опитва да докаже, че човекът не е извършил, престъплението. Има един съдия или магистрат, който решава дали обвиняемият е виновен или не.

Обикновено съдиите са добри хора, които вземат мъдри решения след като се представят всички доказателства и всичко се обсъди. Но може да се случи и така, че да сгрешат и да освободят виновния или да осъдят невинен човек като си мислят, че е извършил някакво ужасно престъпление. Съдиите са хора и не винаги разбират точно какво се е случило. В някои страни дори съдиите са жестоки и нечестни и нарочно наказват невинни хора, само защото тайно са подкупени да го направят.

В „Римляни“ Павел обяснява, че има един съд, който е много по-важен от който и да е друг съд, показан по телевизията или описан във вестниците. Знаете ли кой е Съдията? Бог. А кой е човекът, изправен пред Него, за да чуе присъдата Му? Всеки един от нас, всички хора по света, стоят пред Бога.

Но Бог не е като човека-съдия, който не винаги знае всички факти. Бог знае абсолютно всичко, което ти и аз сме извършили. Нищо не можеш да скриеш от Бога. Понякога можеш да скриеш от родителите си или учителите, че си направил нещо лошо, но Бог вижда до дъното на душата ти. Библията казва (*учителю, нека децата да прочетат Римляни 2:16*): „Бог чрез Исус Христос ще съди тайните дела на хората според моето благовестие“. Това означава, че Бог ще изследва, ще проучи действията на всеки човек, живял някога. Дори и тайните ви дела ще бъдат проверени. Исус Христос ще има властта да осъди всички, които са виновни. Бог е абсолютно справедлив и не може да сгреша. Затова, когато се изправим пред Него, за да чуем решението Му за нас, ти и аз можем да бъдем сигурни, че то ще бъде правилно.

Картина 1-3

Хайде да си помислим за хората в някоя далечна страна, например в джунглите на Южна Америка. Те никога не са слушали Библията. Може би никога не са чували за единния истински Бог. Те никога не са били в църква. Можем да се запитаме:

Те добри хора ли са? Богоугодни ли са? Готови ли са да отидат на Небето? Грешници ли са или са невинни?

Ако попитаме хората около нас за мнението им, много от тях биха казали:

– Разбира се, че са невинни. Те живеят така, както могат. Разбира се, че Бог не може да очаква от тях да живеят по-добре отколкото живеят.

Нека да чуем какво казва Бог – Той, Който е Съдията и никога не греша. Бог казва, че те са виновни (*учителю, нека децата да прочетат Римляни 1:20*). „Човеците остават без извинение“. Възможно ли е това? Да, и Павел обяснява защо те са виновни.

Бог е Творецът на всичко – звездите, морето, небето, планините, дърветата, цветята. Когато погледнем чудесата на този невероятен свят, Бог ни говори. Сякаш ни казва: „Погледни, не можеш да Ме видиш, нали? Но можеш да видиш всичките чудесни неща, които съм направил“. Но хората не правят това (*учителю, нека децата да прочетат Римляни 1:21*): „Като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха, но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи“.

Това означава, че човекът се възгордял и се отдалечил още повече от Бога. Вместо да слави великия, истински, невидим Бог, човекът направил предмети от дърво и камък – издълбал в тях животни и птици и ги нарекъл „богове“. Затова истинският жив Бог казва, че са виновни. Те нямат оправдание за невежеството си и неподчинението си.

Някои от вас, момчета и момичета, са християни и истински обичат Господа. Става ли ти мъчно за всички тези бедни хора по света, които постоянно съгрешават срещу Бога? Разбираш ли, че те няма как да отидат на Небето, освен ако не чуят Благовестието? Няма ли да бъде чудесно, ако един ден ти занесеш Божието Слово до тях като станеш мисионер! Искаш ли да отидеш навсякъде заради Господа? Ако искаш това, кажи Му го. Бог ни показва, на теб и на мен, че тези хора са виновни и грешни, отделени от Него, за да ни насърчи да направим всичко, което можем, за да им занесем Добрата вест.

Картина 1-4

Може би някои от хората в Рим, които са чели писмото, изпратено им чрез апостол Павел, са си мислели: „Да, това е така. По света има много хора, които не познават Бог, но еврейският народ

е различен“. (*Прочетете Римляни 2:17*): „Но, ако ти се наричаш юдеин, облягаш се на закон, хвалиш се с Бога“. Павел пишеше за юдеите, „които си мислеха, че религията им ги прави праведни пред Бог. Те казваха: „Познаваме Бог и имаме Писанията на Стария Завет. Невинни сме и сме на път за Небето. Бог е много доволен от нас“. Но какво казва за юдеите Бог – великият, истинският и мъдрият Съдия? Той казва: „И те са виновни“. (*Прочетете Римляни 3:9*): „Юдеи и гърци, че те всички са под грях“. Защо Бог заявява, че юдеите са също виновни? Защото те имат Божието Слово, но не му се подчиняват. (*Прочете Римляни 2:13*).

Има мисионери, които работят сред юдеи и им обясняват, че те могат да се спасят, ако повярват в Господ Исус като техен Спасител. Вие, момчета и момичета, които сте християни, можете да помогнете с молитвите си на мисионерите да занесат Благовестието сред юдеите. Имам един малък списък на мисионери, работещи с юдеи и техните нужди, които да представим на Бога чрез молитва. Ако искате да се молите за тях, след часа елате при мен, ще ви разкажа повече за тях и ще ви дам списъка, за да се молите в къщи за тази чудесна дейност.

Картина 1-5

Като гледа този огромен свят Бог е много тъжен, защото мъжете и жените, момчетата и момичетата не са Му се подчинили, не са направили това, което е правилно. Няма значение от коя страна си – България, Бразилия, Мексико, Китай, Нигерия, Франция или Ирландия. Няма значение дали си богат или беден, голям или малък. Чуйте какво казва Бог за всеки един от нас: (*Прочетете Римляни 3:10, 23*) „Няма праведен нито един“, „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“. Това значи, че не сме чисти и идеални, каквито Бог иска да бъдем. Бог ни е посочил в Библията правилния начин на живот – да Го обичаме с цялата си душа и да обичаме другите като себе си. И въпреки това, толкова често обичаме други неща като телевизията, спорта, парите или дори приятелите си повече от Бога. Не винаги обичаме и другите както трябва. Можете ли да се сетите за някои лоши неща, които сте правили? Омраза към някое момче или момиче, която ври и

кипи в теб; непокорни думи, които сте казали на майка си; подли мисли, които са се въртели в главата ви. Да, Бог вижда всичко това. Знаете ли, че каквото казва Бог то е истина? Бог те обявява за виновен и заслужаващ наказание. Но Бог не иска да те накаже за греха ти. Вярно е, че Той е чист и свят и мрази греха, но също така те обича и иска да ти прости. Той даде Сина Си, Исус Христос, да умре за греха ти. И днес, ако ти се отвърнеш от твоя грях и приемеш Христос като Спасител, Бог ще ти прости.

Ако си притеснен от греха си и желаеш Бог да ти прости, но не си сигурен как, можеш да останеш след часа, когато другите си тръгнат. Просто ела и седни на някой от предните столове. Аз ще знам, че ти искаш да ти помогна. Ще бъда тук, край масата и ще се радвам да ти покажа как можеш да получиш Божиата прошка днес.

Но как може Бог да е свят и справедлив и все пак да ни прости? Нека да ви го обясня с една история, която не е в Библията.

Картина 1-6

Имало някога двама братя. Те се казвали Кирил и Добромир Михайлови. Много се обичали. Винаги играели заедно. Но също така често се биели, като всички братя. Годините минавали, те растели и поели по различни пътища в живота си. Добромир упорито се учел, отишъл в университет и накрая станал съдия. Бил добър, честен съдия и се прочул по цялата страна. Доста забогатял и си построил хубава къща, в която живеел с жена си и семейството си. Кирил, другият брат, бил мързелив. Не си давал зор в училище и започнал да се проваля на изпитите. Като завършил училище, понеже бил мързелив и се държал лошо, не можел да се задържи дълго на която и да е работа, която успявал да си намери. Един ден загубил и поредната си работа. За да намери пари, започнал да краде. В началото крадял малки неща, но после положението се влошило. Един ден той откраднал огромна сума пари (5 000 лева) от пощата. Но някои хора го познали и по-късно полицията го хванала. Кирил бил изправен пред съда и обвинен в кражба.

Картина 1-7

Когато Кирил се изправил пред съдията и го погледнал, дъхът

му спрял от изненада – съдията бил брат му Добромир. Съдията също разпознал брат си Кирил, който стоял пред него. Някои хора в залата също разбрали, че те са братя – имали еднакви фамилни имена – Михайлови. Хората започнали да си шепнат: „Какво ли ще стане сега?“

Свидетелите обяснили какво са видели. Полицаят представил доказателствата, които били намерени. Добромир, съдията, не спирал да се пита какво трябва да направи: „Очевидно е, че Кирил е виновен. Какво да правя? Да го освободя ли, защото ми е брат? Не, не бих могъл да го направя. Аз съм съдия и трябва да съм честен и верен. Трябва да наказвам прегрешилите. Да го накажа ли както заслужава? Но как да сторя това на брат си, който толкова много обичам?“

Хората в съдебната зала очаквали да чуят какво ще каже съдията. Най-после в края на процеса той казал на Кирил:

– Обявявам те за виновен. Глобявам те 5 000 лева или 5 месеца затвор.

Хората, които слушали започнали да мърморят, защото мислели, че наказанието е прекалено строго. Те знаели, че Кирил не може да плати. Но тогава съдията се изправил. Отишъл при брат си извадил портфейла си и дал на съда 5 000 лева. Сега Кирил бил свободен, защото брат му, който го обичал, платил глобата вместо него.

Бог направи това и много, много повече за нас. В писмото си до римляните Павел обяснява как Бог може да бъде справедлив и верен като ни осъжда за греховете ни и в същото време ни показва любовта си като ни прощава (*Прочетете Римляни 3:26*): „за да покаже, казвам правдата Си в настоящето време, та да се познае, че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исус“. Бог показва колко е праведен и справедлив като осъжда греха. Той плати за твоя грях, когато наказва Сина Си, Господ Исус. Сега, когато ти се довериш на Господ Исус Христос, Той ще те обяви за праведен пред Себе Си.

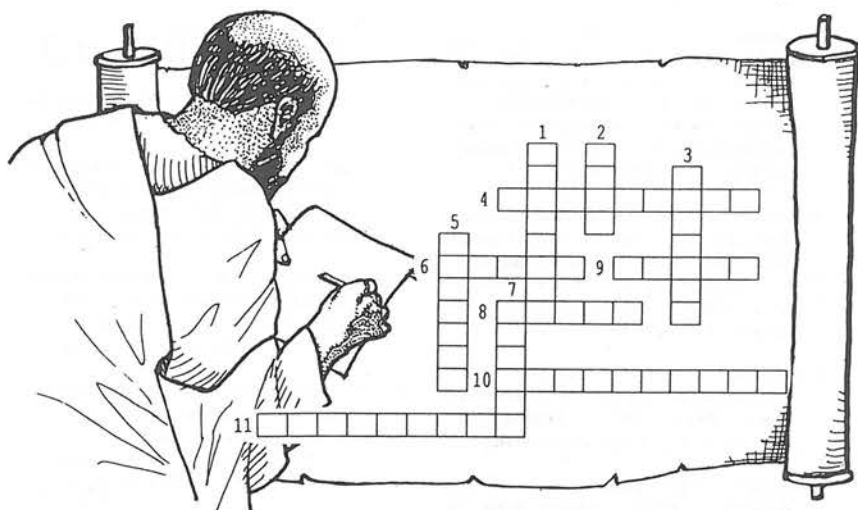
Картина 1-8

Най-напред Бог каза за всеки един от нас: „Ти си непокорен

грешник. Извършил си много грешни дела. Нарушил си законите Ми, които съм ти дал в Библията. Заслужаваш наказание – да умреш и да се махнеш от погледа ми завинаги“. Но тогава Бог сам взе наказанието. Даде собствения си възлюбен Син, Господ Исус, да умре на кръста за греховете ни, прегрешенията ни. Също като съдията Той плати невероятно голяма цена, защото толкова много ни обичаше. Сега, когато Господ Исус е платил всичко за нас на кръста, Бог може да ни прости. Това е като онова, което Добромир можеше да направи – да освободи Кирил, въпреки че той беше крадец и престъпник.

Ако ти не си се отвърнал от греха си и не си се обърнал към Бога, помоли Го сега да ти прости, да те измие от греховете ти. „Бог чрез Исус Христос ще съди тайните дела на хората“. Довери се на Господ Исус, Той да бъде твоя Спасител, за да можеш да си свободен. Не отлагай това важно решение. Помни, че си виновен пред Бог и се нуждаеш от прощата Му. Приеми я днес!

Кръстословица за преговор на материала от урок 1

1. Как се казва човекът, написал писмото до римляните? (9 хоризонтално.)
2. Какво направи Бог, за да може Павел да напише точно това, което Бог искаше християните в Рим да прочетат? (1 вертикално.)

3. Хората езичници в чуждите страни виновни ли са или са невинни пред Бога? (3 вертикално.)
4. Юдеите също са виновни, защото имаха Писанията на Стария Завет, но не им се..... (11 хоризонтално.)
5. Допълнете стиха: „Понеже всички..... и не заслужават да се прославят от Бога“ (4 хоризонтално.)
6. Бог е Съдия на целия свят. Той е мъдър и абсолютно (10 хоризонтално.)
7. Бог е справедлив, но Той е изпълнен и с..... към нас (6 хоризонтално.)
8. Чухте историята за двамата братя. Единият се казваше Добромир, а другият..... (8 хоризонтално.)
9. Добромир, справедливият съдия, осъди брат си Кирил с много тежко наказание и какво направи после? Плати..... (5 вертикално.)
10. Бог е справедливият Съдия на целия свят. Какво беше ужасното наказание, което Той пое вместо нас? Той даде Сина Си, за да на (2 вертикално; 7 вертикално)

Отговори на въпросите:

1. Павел; 2. вдъхнови; 3. виновни; 4. подчиниха; 5. съгрешиха; 6. справедлив; 7. любов; 8. Кирил; 9. глобата; 10. умре; кръста.

Стихове за урок 1

Римляни 1:20 „Понеже от създанието на това, което е невидимо у Него, т.е. вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията, така че човеците остават без извинение.“

Римляни 1:21 „Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи.“

Римляни 2:13 „Защото не законослушателите са праведни пред Бога; но законоизпълнителите ще бъдат оправдани.“

Римляни 2:16 „Бог чрез Исус Христос ще съди тайните дела на човеците според моето Благовестие.“

Римляни 2:17 „Но, ако ти се наричаш юдеин, облягаш се на зако-

на, хвалиш се с Бога.“

Римляни 3:9 „Тогава що следва? Имаме ли ние някакво предимство над езичниците? Никак; защото вече обвинихме юдеи и гърци, че те всички са под грях.“

Римляни 3:10 „Както е писано: – „Няма праведен нито един“.

Римляни 3:23 „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога.“

Римляни 3:26 „За да покаже, казвам правдата Си в настоящето време, та да се познае, че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исус.“

Урок 2

Съдията те обявява за праведен

Библейски текстове: Римляни 3:21-5:9

Основна истина: (ОИ) Понеже Господ Исус проля кръвта си за грешниците, Бог обяви, че всеки, който Му се довери, е праведен.

Приложение:

Неспасени: (ОИН) Не се доверявай на добрите си дела, а разчитай единствено на Бог за спасение.

Спасени: (ОИС) Благодарни на Бог за това, че когато Той те гледа, те вижда пречистен, защото Господ Исус умря за теб.

Стих за запаметяване: „И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос“ (Римляни 5:1)

Начало: Припомнете историята за Добромир и Кирил от първия урок.

План на урока:

Картина 2-1: Не можем да се оправдаем чрез „дела, изисквани от закона“ **ОИН**

Картина 2-2: Основанието за оправданието ни е пролятата Христова кръв.

Картина 2-3: Резултатът от оправданието е, че ни е дадена Христовата праведност. **ОИС**

Картина 2-4: Средството за оправданието ни е вяра в Христос. **ОИН**

Картина 2-5: Примерът от Библията за това как Авраам бе оправдан, когато повярва на Бога.

Картина 2-6: Примерът за Тошко, който плува върху спукан дюшек.

Картина 2-7: Руслан идва да го спаси; Тошко се противи, но накрая се доверява на спасителя и е спасен. **ОИН**

Картина 2-8: Последно приложение: Доверил ли си се на Бог за спасение? **ОИН**

Забележка: В Римляни Павел говори и за източника на оправда-

нието ни – Божията благодат. На този аспект от въпроса не се обръща специално внимание в този урок, за да се избегнат затруднения в децата.

Подходящи дейности:

Сценка: Дайте на децата сцени 4 и 5 от пиеската – новите роли са „Деси“ и „Мария“. Продължавайте да четете и репетирайте.

Преговор: Въпросите и инструкциите за картинната мозайка са включени в края на този урок.

Начало

(Можете да покажете картина 1-7.)

Спомняте ли си историята за двамата братя – Кирил и Добромир? Какво беше направил Кирил? *(Беше откраднал пари.)*

Съдията обяви ли, че Кирил е виновен или каза, че е невинен? *(Виновен.)* Точно така! И всички ние сме виновни пред Бога – великия Съдия, защото вие и аз сме нарушили законите Му.

Хайде да си представим, че в историята ни, когато съдията осъди Кирил да плати 5 000 лева или да отиде в затвора, Кирил беше казал: „Моля те, не ме наказвай, от сега нататък ще бъда добър човек!“ Мислите ли, че съдията би отговорил: „Добре, тогава, свободен си“? Какво мислите? Отговорът е „не“. Съдията не можеше да остави Кирил просто така. Той беше нарушил закона и съдията бе длъжен да го накаже за това.

Картина 2-1

Това важи и за теб, и за мен, когато застанем пред Бога. Бог е справедливият Съдия на целия свят. Нямаше да е правилно, ако Бог просто кажеше на грешните хора: „О, това няма значение! Не го прави повече!“ Във всеки случай никой от нас не може да каже на Бог: „От сега нататък ще бъда добър; няма повече да нарушавам законите Ти“. Знаете ли защо не бихме могли да кажем това на Бога? Защото ти и аз имаме грешна същност – родени сме с нещо в сърцата си, което ни кара да искаме да вършим лоши неща; и така скоро разбираме, че съгрешаваме срещу Бога.

Има много хора, които вярват, че като правят добри дела, могат да се спасят от греховете си и да отидат на Небето. Павел ни казва

в писмото си до римляните, че те се опитваха да уредят отношенията си с Бога като вършат „дела, изисквани от закона“. Опитваха се да бъдат добри и мили, даваха пари на църквата, помагаша на ближните си и си мислеха: „Тези добри дела ще ме примирят с Бога.“ Някога мислил ли си и ти подобни неща? Всички тези неща са отлични. Бог иска от нас да бъдем добри и мили, да помагаме на другите и да сме щедри. Но в Словото Си Той ни казва, че не можем да се отървем от греха си като бъдем добри. Не можем да се харесаме на Бога по този начин. (*Прочетете Римляни 3:20.*) „Защото нито една твар няма да се оправдае пред Него чрез дела, изисквани от закона“. Това означава, че никой не може да се оправдае пред Бог като бъде добър и като се опитва да спазва Божиите заповеди.

Картина 2-2

Спомняте ли си как Кирил можа да излезе от съда през този ден свободен? Когато той излезе на улицата, никой не можеше да му каже:

– Не можеш да си тръгнеш! Трябва да си платиш глобата!

Той можеше да отговори:

– Не, тя вече е платена и не е нужно да я плащам отново!

Защо сега Кирил можеше да каже:

„Не могат да ме накажат за това престъпление“? Защото Добромир, съдията, дойде при него и плати глобата вместо него. Кирил беше в изправни отношения със закона, защото глобата беше платена.

По подобна причина ние знаем сега какво означава да си свободен от наказанието за греха си. Бог може да ни каже:

– Ти си в изправни отношения със закона Ми.

Това е значението на „оправдавам“. Значи обявявам, че някой не е виновен, че е в правилни отношения със закона. Как може Бог да ни оправдае? Отговорът намираме в Божието Слово (*Прочетете Римляни 5:9*): „Много повече, прочее, сега като се оправдахме чрез кръвта Му, ще се избавим от Божия гняв чрез Него“. Наказанието за твоя грях беше платено на кръста, когато Бог даде Сина Си да умре за теб. Ти заслужаваш да бъдеш отделен от Бога зави-

наги. Цената на твоето освобождение от това наказание беше скъпоценната кръв на Господ Исус Христос, смъртта Му на твоето място. Беше платена цялата цена, защото Той понесе цялото наказание за греха ти. Накрая Той извика: „Свърши се!“ . Тази дума буквално означава: „Всичко е платено“. Чрез Христос не е нужно да плащаме нещо повече за греховете си. Ако се довериш на Него, не можеш да бъдеш наказан отново. Ти си оправдан. Спомняш ли си какво означава това? (*Нека децата да отговорят*). Да, това означава, че Бог те обявява за невинен, обявява те за един, който е в правилни отношения със закона, когато се довериш на Христос.

Картина 2-3

Господ Исус бе единственият, Който можеше да плати за нас, защото Той бе единственият, който докрай спази Божието Слово. Той навсякъде вършеше добро. Винаги обичаше Бога и другите. Думите и мислите Му винаги бяха добри и верни. Всеки друг е съгрешил и е виновен пред Бога. Никой друг не можеше да плати за нас. Господ Исус винаги се подчиняваше на Божиите заповеди и ако сега ти Му се довериш, ще получиш Неговата доброта. Това означава, че Бог ни вижда така сякаш сме изживели съвършения живот на Господ Исус. Когато Бог ни погледне той не вижда греховете ни. Той вижда съвършените неща, извършени от Господ Исус. Павел пише за Авраам (*Прочетете Римляни 4:22*): „Затова му се вмени за правда“. Това означава, че Бог считаше Авраам за съвършен и праведен. Това се случва, когато се доверим на Господ Исус Христос.

Когато Бог ни оправдава, Той не прави живота ни чист и съвършен. (*В следващия урок ще видим как Бог ни прави различни.*) По същия начин съдията не прави обвиняемия по-добър. Той просто казва, че човекът е в правилни отношения със закона, че не е виновен. Когато Бог ни оправдава, ние получаваме съвършената праведност на Исус Христос. Ако ти си вярващ, трябва да хвалиш Бог за това, че когато те погледне, Той те вижда така сякаш си живял съвършения живот на Господ Исус. Благодарил ли си Му за това? Направи го още сега дълбоко в сърцето си.

Картина 2-4

Значи ли това, че всеки ще отиде на Небето? Дали Бог е решил, че прощава на всеки един от нас, защото Исус умря на кръста? Всеки един ли е „оправдан“ пред Бог? Как мислите? (*Учителю, нека децата да отговорят*). Не, не на всички им е простено. Не всички ще отидат на Небето. Там ще отидат само тези, които чрез вяра са получили Божията прошка (*Прочетете Римляни 3:28*): „...човек се оправдава чрез вяра, без делата на закона“. Какво означава това? Означава, че за да получите прошка за греховете си, трябва изцяло да се доверите на Христос. Сами нищо не можете да направите, за да оправите нещата. В известен смисъл това е като положението на Кирил. Той знаеше, че заслужава наказание. Знаеше, че не може да плати и затова прие с благодарност дара от 5 000 лева, които брат му плати, за да го освободи. Кирил разчиташе на брат си да плати цената вместо него.

По същия начин това, което трябва да направиш е да дойдеш при Господ Исус и да Му кажеш:

– Не мога сам да се очистя пред Твоя поглед. Не мога да отхвърля собствените си грехове. Дори и ако трябваше да се опитам да извърша всичките добрини, които бих могъл да направя, зная, че нямаше да е достатъчно. Но знам, че Исус умря, за да плати наказанието за греховете ми.

Благодаря Ти. Сега получавам дара на Твоята прошка.

Картина 2-5

По времето на апостол Павел някои хора не можели да разберат как Бог може да прости на грешниците даром, без да е нужно те да вършат добри дела или да плащат пари, или пък да правят неща, с които да угодят на Бога. Затова Павел пише в писмото си: „Мислете за Авраам, как бе оправдан“ – как стана праведен пред Бога. Авраам е живял хиляди години преди Господ Исус да дойде на земята. Бог го призовал да излезе от града Ур, където живеел и му обещал, че някой ден ще има много деца и ще притежава много земя. Той повярвал на Бога и напуснал града си. Няма нито къща, нито земя, нито дори син. Бил стар човек. Бил добър, но като всички нас правел някои грешни неща. Не веднъж казал лъжи и заблуждавал хората наоколо. Например веднъж казал на

египетския цар, че жена му Сара му е сестра.

И все пак Бог решил, че Авраам е праведен пред Него. Как така? (*Прочетете Римляни 4:3*): „Аврам повярва в Бога и това му се вмени за правда“. Това означава, че той повярва на всичко, което Бог му беше обещал. И поради тази причина Бог го обяви за праведен. Бог не го обвини за греховете му. Бог го оправда.

Нека да прочетем Римляни 5:1: „И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос“. Да бъдем оправдани значи да бъдем считани от Бог за добри и праведни. И това става, когато повярваш в Господ Исус Христос.

Картина 2-6

Искам да ви разкажа още една история, която се надявам да ви помогне да разберете какво значи да бъдеш оправдан чрез вяра. Тошко прекарваше лятната си ваканция на морето. Беше чудесно, защото слънцето грееше всеки ден и той можеше да плува. Особено много обичаше да взема дюшека си и с него да отива далеч навътре в морето. Там беше толкова спокойно. Тошко просто лягаше по гръб и гледаше небето, а дюшекът леко се полюшваше върху водата.

Но един ден се случи нещо ужасно. Изведнъж въздухът започна със свистене да излиза от дюшека. След няколко секунди той вече не можеше да се държи на повърхността. Тошко беше загазил здравата, защото беше лош плувец. Той започна да вика:

– Помощ! Помощ! Потъвам!

В същия ден на брега беше спасителят Руслан. Той постоянно гледаше през бинокъла си, за да проверява дали някой от хората във водата не е изпаднал в беда. Той видя опасността, надвиснала над Тошко и чу гласа му, приглушено викащ за помощ. Руслан захвърли слънчевите си очила, изтича до брега и се хвърли в морето. С мощните си ръце и крака той бързо изгласкваше водата и скоро стигна до мястото, където Тошко се бореше за живота си.

Картина 2-7

Щом спасителят стигна до него, Тошко започна да ритя с крака и да маха с ръце като се опитваше да помогне на Руслан с плуването.

– Не – извика Руслан – така само ме затрудняваш да те спася.

Спри да се бориш. Спри да се опитваш сам да се спасиш. Просто се отпусни и ми се довери. Аз ще те изведа на брега.

Тошко го послуша. Направи това, което спасителят му каза. Тогава големият силен спасител заплува по гръб към брега като държеше главата на момчето над водата. Беше спасявал и други хора и знаеше точно какво да направи. Скоро той доплува до по-плитки води, където можеше да стъпи на дъното. Вдигна на ръце изтощения Тошко и го отнесе до топлия пясък. „Прекрасно е да си на сигурно място на брега!“ – мислеше си Тошко, докато дишеше тежко.

Бог иска да Му се доверим по същия начин, да „имаме вяра в Него“. (*Прочетете Римляни 4:5*): „На този, който не върши дела, а вярва в Онзи, Който оправдава нечестивия, неговата вяра му се вмениява за правда“. Това означава, че не бива да се опитваме сами да се спасяваме. Трябва да се доверим единствено на Господ Исус да ни направи праведни пред Бога. Тошко се довери на големия, силен спасител. Той не можеше да се спаси сам. Нито пък ние можем сами да се спасим от греха си. Всъщност, ако опитаме, само пречим на Бог да ни спаси. Спомнете си, че когато Тошко се бореше, за да помогне на Руслан, той всъщност го затрудняваше.

Картина 2-8

Но Господ Исус направи за нас много повече, отколкото Руслан за Тошко. Руслан смело рискува живота си, но Господ Исус знаеше, когато дойде да ни спаси, че ще трябва да умре. Той даде живота си за нас даром.

Бог направи много повече за нас, отколкото Добромир, съдията, направи за виновния си брат. Господ Исус плати не глоба от 5 000 лева, а понесе ужасното смъртно наказание заради теб и заради мен. Ако Му се доверим, „имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос“ (*Римляни 5:1*). Ние имаме този мир с Бога, защото греховете ни са простени. Имаме този мир, защото сме праведни пред Бога. Имаме този мир, защото сме на сигурно място и знаем, че ще отидем на Небето.

Доверил ли си се на Христос като на твой Господ и Спасител? Имаш ли мир с Бога? Днес Той иска от теб да Му се довериш.

Отвърни се от греховете си и Го помолите за те направи Свое дете.

Преговор

Използвайте картинната мозайка, приложена в края на картографа. Подлепете я с мъхеста хартия, за да можете да я използвате на фланелното табло. Изрежете осемте свързващи се части. Когато някое дете отговори правилно на зададения въпрос, нека да постави съответната част от мозайката на мястото ѝ върху дъската.

1. Обяснете какво означава думата „оправдавам“ според Библията? *(Да обявиш, че някой не е виновен; че е в правилни отношения със закона.)*
2. В урока научихме за един погрешен начин, по който хората се опитват да се оправдаят пред Бога. Кой е този погрешен начин? *(Чрез дела от закона – да се опитваме да вършим добри дела, за да се спасим сами.)*
3. В Римляни 5:9 четем, че се „оправдахме“ чрез Христовата кръв“. Можете ли да обясните това? *(Когато Исус умря на кръста и кръвта Му се проля за нас, цената за нашия грях бе изцяло платена.)*
4. В Римляни 5:1 четем, че сме „оправдани чрез вяра“. Можете ли да обясните това? *(Делото на Исус важи за нас, само когато Му се доверим чрез вяра.)*
- 5а. Кой беше човекът от Стария Завет, за когото научихме, че бе „оправдан“, понеже повярва в Бог? *(Авраам.)*
- 5б. От кой град го призова Бог? *(Ур.)*
6. На какви Божии обещания повярва той? *(Че ще има много наследници, че ще има земя.)*
7. Как Тошко показа, че се доверява на спасителя? *(Спря да се бори и позволи на Руслан да го спаси.)*
- 8 В какъв смисъл спасителят на плажа е пример за Господ Исус? *(Беше силен и можеше да спасява; вече бе спасил и други хора; готов беше да се жертва, за да спаси нуждаещите се.)*

Стихове за урок 2

Римляни 3:20 „Защото нито една твар няма да се оправдае пред

Него чрез дела, изисквани от закона, понеже чрез закона става само познаването на греха“

Римляни 3:28 „И така, ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, без делата на закона“

Римляни 4:3 „Понеже какво казва Писанието: „Аврам повярва в Бога, и това му се вмени за правда“

Римляни 4:5 „А на този, който не върши дела, а вярва в Онзи, Който оправдава нечестивия, неговата вяра му се вменява за правда“

Римляни 4:22 „Затова му се вмени за правда“

Римляни 5:1 „И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос“

Римляни 5:9 „Много повече, прочее, сега като се оправдахме чрез кръвта Му, ще се избавим от Божия гняв чрез Него“

Урок 3

Най-най-добрият приятел

Библейски текст: Римляни 6-8, особено глава 8.

Основна истина: Святият Дух живее във всеки християнин, за да му дава сила и да му помага.

Приложение:

Неспасени: (ОИС) Довери Му се да ти даде победа над греха и Сатана и да разсее съмненията и страховете ти.

Спасени: (ОИН) Чуй какво казва Святият Дух и ела при Христос.

Като следва основната структура на „Послание към Римляните“, този урок учи повече за живота на християнина, отколкото за пътя към спасението. За неспасените деца в класа бихте могли да включите Добрата вест в някоя друга част на програмата преди този урок, като използвате долупосочените стихове от Римляни. Децата могат да ги подчертаят в Библиите си, ако имат такива и да напишат тези думи до всеки стих, за да ги запомнят по-добре:

Римляни 3:23 – нашата нужда;

Римляни 5:8 – единственият Спасител;

Римляни 6:23 – Божият дар;

Римляни 10:13 – какво да направя.

Стих за запаметяване: Преговорете Римляни 5:1

Начало: Кратко припомняне на историята с Добромир, съдията и брат му Кирил

План на урока:

Картина 3-1: Благодарността на Кирил към Добромир

Картина 3-2: Нашата благодарност към Бога трябва да си личи от начина, по който помагаме и се покоряваме на родителите си.

Картина 3-3: Святия Дух ни помага да се подчиняваме на Божиите заповеди (Римляни 8:4) – примерът със Светла. **ОИС**

Картина 3-4: Сатана се опитва да накара християните да се съмняват, но Святия Дух ни уверява, че сме Божи чада (Рим-

ляни 8:16).

Картина 3-5: Той използва Божиите обещания и промяната в нашия живот, за да ни укрепи – примерът със Светла. **ОИС**

Картина 3-6: Святият Дух ни води в решенията ни (Римляни 8:14).

Картина 3-7: Той ни направлява, когато четем Библията и се молим, чрез мира Му в сърцата ни и чрез други християни.

Картина 3-8: Святият Дух ни помага да се молим правилно (Римляни 8:26). Той показва на спасените греха им, за да ги доведе при Христос. **ОИН**

Подходящи дейности:

а. На всяко дете раздайте по един лист хартия, разграфен както е показано по-долу. (Можете да направите един лист и да го размножите на копирна машина). Помолете всяко дете да нарисова три картини – съответно как може да показва любовта си към Господ в къщи, в училище, и когато играе. Тази задача е подходяща и за неповярвали деца. Тя им изяснява някои страни от обръщението и ги подготвя за истинско обръщане към Христос.

Ако Бог ни е оправдал, трябва да Му покажем любовта си и благодарността си.

б. Продължете да изучавате и репетирайте пиеската.

Начало

Спомняте ли си историята за Кирил и Добромир? (*Покажете картина 1-7, заради тези, които са отсъствали предишните седмици. Нека децата накратко да разкажат историята.*) Нека да продължим историята за двамата ни приятели!

Картина 3-1

След края на съдебното дело, Добромир покани брат си в къщи на вечеря. В момента, в който пристигнаха в къщата и седнаха в хола, Кирил започна да говори. Какво мислите, че е казал? Ще ви дам две предположения. Кое смятате, че е правилно?

Първото предположение:

„Добромире, ти постъпи добре като плати глобата, но не очаквай да спра да крада. Остави ме да си живея живота както си искам, а ти си живееш своя, както ти си искаш. Ще правя с живота си

това, което ми харесва.“

Второ предположение: „Добромире, толкова ти благодаря, че плати глобата вместо мен. Знам, че я заслужавах, но не можех да я изплатя. Много ти благодаря. От сега нататък искам да живея така, че да не се срамуваш от мен.“

Второто предположение е вярното. Кирил дори каза още нещо:

– Добромире, никога, никога няма да мога да ти се отплатя. Но, може би, бих могъл да идвам от време на време да ти измивам колата или да окосявам ливадата вместо теб. Ще ми позволиш ли да го направя? Само, за да ти покажа колко много значи за мен добротата ти, въпреки че не бих могъл никога да ти върна парите.

Знам, че в този клас има няколко момчета и момичета, които са в Божието семейство. Вие сте се доверили на Господ Исус като на ваш Господ и Спасител. Бог е направил много повече за вас, отколкото Добромир за Кирил, защото Бог даде единствения си Син да умре заради греховете ви. Каква трябва да е вашата реакция сега, когато знаете каква огромна цена е платил за вас Христос?

Картина 3-2

Ето две възможности, обобщени в тези картини. Коя картина се отнася до истинския християнин? Първа възможност:

„Господи Исусе, благодаря Ти, че пое ужасното наказание за греховете ми. От сега нататък искам да Ти бъда угоден. Помогни ми у дома, в училище или където и да съм, да ти показвам, че те обичам и че ти благодаря.“

Втора възможност: „Господи Исусе, толкова е хубаво да съм християнин. Харесва ми неделното училище и имам добри приятели. Но, наистина ли трябва винаги да върша, каквото ми казват родителите? Трудно е, защото искам да правя тона, което ми харесва.“

Надявам се, че вие не реагирате по втория начин. Нека да помислим върху двете картини. Какво мислите, че става? Коя картина показва отношението на истинския християнин – детето, което слага масата или детето, което си играе на улицата и се преструва, че не чува как майка му го вика?

Да бъдеш християнин е чудесно и вълнуващо, но не винаги е

лесно. Всъщност е истинска битка. Ние имаме ужасен враг, наречен Сатана, който ще направи всичко възможно да ни накара да вършим лоши неща и да разочароваме Бог, въпреки че сме Божи деца. Имаме много мощен враг, който се бори срещу нас. Но всеки християнин има един още по-силен Помощник, Който живее в него и му помага да върши това, което е правилно. Знаете ли кой е това? Хайде да погледнем Римляни 8:9, където Той е споменат два пъти. *(Нека едно от децата да прочете стиха)*. „Вие, обаче, не сте плътски, а духовни, ако живее във вас Божият Дух. Но, ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов“. Как се казва Той? В този стих Той има две имена – Божия Дух и Христовия Дух. Обикновено ние Го наричаме Святия Дух. Той е Бог и живее във всеки християнин, във всеки човек, който се е доверил на Господ Исус Христос като личен Господ и Спасител. Ако си Му се доверил като твой Спасител, Святия Дух живее в теб и ти дава сила в битката срещу дявола! Днес в книгата „Римляни“ ще открием четири невероятни неща, които Святия Дух иска да направи и може да направи в живота на всяко Божие дете.

Картина 3-3

Най-напред Святия Дух ни помага да спазваме Божиите заповеди. В Римляни 8:4 четем *(Нека някое по-голямо дете да го прочете)*: „За да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, но по Дух“. Това е малко трудно за разбиране, но означава, че когато Святия Дух контролира живота ни, ние спазваме Божиите заповеди. Точно както в картината, която разглеждахме преди *(Покажете отново картина 3-2)*. Святия Дух ни дава силата да се подчиним на родителите си и да победим изкушенията на дявола.

Светла беше на 10 години. Преди една година тя помоли Господ Исус Христос да стане неин Господ и Спасител. Често, след като се прибереше от училище, майка и я молеше да отиде до магазина за някои продукти. Преди да стане християнка Светла честичко си оставяше една малка част от рестото за себе си, преди да върне парите в мамино портмоне. Майка ѝ никога не броеше парите и не знаеше, че Светла краде. Но сега Светла беше повярвала в Бога

и искаше да Му бъде угодна, и да върши това, което е правилно, въпреки че понякога още беше изкушавана от стария си навик да краде. Кой ѝ напомняше Божията заповед „Не кради“ и ѝ даваше силата да върши това, което е правилно? Да, Светият Дух.

Вечер след като свършеше домашните си, Светла понякога отиваше при една приятелка, която живееше наблизко. Когато майка ѝ я питаше къде отива, Светла се изкушаваше да отговори:

– У Димитрина, да ми помогне с домашните.

В такъв случай майка ѝ би я пустила и би ѝ разрешила да остане толкова дълго, колкото е необходимо. Но един вътрешен глас ѝ напомняше Божията заповед „Не лъжесвидетелствуй“. И Светла казваше истината:

– Отивам да си поиграя с Димитрина. Може, нали?

Майка ѝ не би ѝ позволила да остане толкова дълго, колкото, ако щяха да пишат домашни. Но Светла знаеше, че трябва да казва истината. Кой ѝ помагаше? Да, Светият Дух. Ако ти си християнин, можеш да помолиш Светия Дух да помогне и на теб да изпълняваш Божиите заповеди. Той ще ти даде силата, ако Му се довериш.

Картина 3-4

Понякога християните се съмняват дали наистина са Божии деца. Чудят се:

– Дали наистина съм Божие дете? Господ Исус живее ли в живота ми сега? Ако умра сега, къде ще отида – на „Небето ли?

Дяволът иска да се съмняваме дали наистина сме Божии деца. Към кого да се обърнем, ако се съмняваме в това? Ако сме приели Господ Исус Христос, значи имаме някой много, много близък, който да ни помогне. Кой е Той? Хайде да прочетем Римляни 8:16 (*Помолете някое по-голямо дете да прочете стиха*): „Така самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чада“. Това означава, че ако ти си Божие дете, Светият Дух те насърчава и ти дава душевен мир като те уверява, че наистина си член на Божието семейство. Това не е глас, който чуваш с ушите си, но Светият Дух те кара да разбереш, че Му принадлежиш. И така, освен че ти дава сила да угодиш на Бога, Светият Дух те уверява,

че си Божие дете, когато си се доверил на Исус.

Картина 3-5

Как Святият Дух те уверява, че си Божие дете? Той го прави по два начина: чрез обещанията в Божието Слово и по начина, по който променя живота ти. Искам да ви обясня как това се случи със Светла. Всеки следобед в сряда Светла ходеше в клуб на Добрата вест. Той се провеждаше в една къща на две преки от дома ѝ. Тя беше ходила и на библейски лагер и нещо чудесно се беше случило там. Тя се беше помолила Господ Исус да бъде нейния личен Господ и Спасител. Понякога обаче дяволът караше Светла да се съмнява дали наистина е спасена и дали ще отиде в рая. Тя чувстваше, че учителката ѝ в клуба на Добрата вест може да ѝ помогне. Затова един ден Светла остана след часа и сподели проблема си с учителката, г-ца Георгиева:

– Понякога не съм сигурна дали Господ Исус наистина живее в живота ми – каза тя.

Г-ца Георгиева ѝ обясни следното:

– Светла, спомняш ли си лагера от миналата година, когато ти помоли Господ Исус да ти бъде Спасител? Спомняш ли си стиха, който прочете през този ден в Библията си: „Всеки, който призове Господното име, ще се спаси“ (Римляни 10:13)? Когато се помоли поиска ли Господ да ти прости греха и да контролира живота ти?

– Да – отговори Светла – направих го. Помолих Го да ме спаси и наистина го исках.

Г-ца Георгиева каза:

– Ето, обещанието Му – ако призовеш името Му, Той ще те спаси. Какво мислиш, че е направил?

– Спасил ме е.

– А как можеш да си сигурна? – попита учителката.

Светла се замисли. Тогава г-ца Георгиева ѝ обясни:

– Можеш да си сигурна в Божието обещание. А ето и още едно чудесно обещание. В Евреи 13:5, където Бог казва: „Никак няма да те оставя“. Има и още нещо – добави г-ца Георгиева – през последната година поведението ти наистина се промени. Полека-лека ти стана по-внимателна, по-послушна и по-мила в час. За мен

това е знак, че си приела Господ Исус за Спасител.

Докато Светла мислеше за Божието обещание и за промяната в живота си, сърцето ѝ се изпълни с мир и чудна радост. Това, което я караше да се чувства толкова сигурна, не беше толкова насърчението на учителката ѝ.

Знаете ли кой тихичко ѝ помагаше да се чувства сигурна, че е Божие дете? Да, Святият Дух в сърцето ѝ. Той може да направи това и за теб. Когато се съмняваш, просто си спомни момента, в който си помолил Господ Исус да те спаси. Спомняш ли си обещанието Му да те спаси и да бъде с теб. Помисли си и за малките промени в живота ти. Святият Дух ще ти помогне да преодолееш страховете и съмненията си. Това е част от работата Му. Довери Му се да направи това вместо теб.

Картина 3-6

На Светла ѝ беше все по-трудно да взема решения, дори и за простите неща като например какви обувки да обуе или кого да покани на рождения си ден. Тя си помисли за някои от важните решения, които по-големите ѝ приятели вземаха – решения, които тя самата трябваше да вземе след няколко години и се зачуди как ли ще успее да го направи. Тогава един ден в клуба на Добрата вест г-ца Георгиева ѝ каза, че Святият Дух иска да ѝ помогне и за това. Святият Дух ни води в това какво да правим. Това е третото нещо, което Той прави (Спомняте ли си първите две?) Той ни показва всеки ден кое е правилно и кое погрешно. Помага ни да вършим Божията воля ден след ден. *(Нека едно от децата да прочете Римляни 8:14):* „Понеже, които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове“. Святият Дух иска да ни води по пътя, който Бог е планирал за живота ни. Например след няколко години как ще разберете кои предмети да продължите да учите в училище и кои да оставите? Как ще разберете кои приятели да изберете? Каква работа да започнете? Може би Бог иска да бъдете мисионери, проповедници или да разнасяте Евангелието. Как ще откриете каква е Божията воля за вашия живот? Във всички тези решения Святият Дух може да ви води, за да вземете мъдри решения. Сигурно се питате:

– Но как Святият Дух ни направлява?

Картина 3-7

(Закрийте тази картина с два листа хартия. След това, като преподавате, ги махайте един по един).

Най-важният начин, по който Святият Дух ни води, е чрез Библията и молитвата. Когато четеш Божието Слово всеки ден и молиш Бог да те направлява, Той ще ти помогне да познаеш кое е правилно и какво Той иска от теб да направиш. Понякога ще ти покаже специално обещание или заповед от Библията, които да запомниш и следваш. В Псалом 119:105 четем: „Твоето Слово е светилник на нозете ми и виделина на пътеката ми“.

Има и друг начин, чрез който можем да узнаем какво Бог иска да направим – чрез мира, който Святият Дух ни дава в сърцата. В Колосяни 3:15 се казва: „И нека царува в сърцата ви Христовият мир“. Святият Дух ни е дал мира Си да бъде като „спортен съдия“ в сърцата ни. Знаете какво прави съдията, нали? Надува свирката си, когато някой направи нарушение. Когато някой християнин извърши нещо против Божията воля, Божият мир в сърцето му ще се наруши. Когато вършиш това, което Бог иска, ще го вършиш с мир, дори и да е много трудно.

Святият Дух използва други християни, за да ни направлява. 1 Петрово 5:5 казва, че по-младите вярващи трябва да се вслушват в по-възрастните християни, които имат повече опит в християнския си живот. Твоите учители в неделното училище и в клуба на Добрата вест ще ти дадат добри съвети за Божията воля в живота ти. Ако родителите ти са вярващи, и те могат да ти помогнат да вземеш решенията за Божията воля. Не се страхувай да ги питаеш. Другите християни искат да ти помогнат да вървиш по пътя, който Бог е запланувал за живота ти.

Картина 3-8

Досега разсъждавахме върху три велики неща, които Святият Дух прави във вярващия. (Спомняте ли си ги?)

Накрая има и още едно чудесно нещо, което Святият Дух върши в живота на християните. Нека да прочетем Римляни 8:26 и да видим какво е това чудесно нещо. *(Нека едно от децата да прочете*

стиха.) „Така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания“. Разбирате ли какво прочетохме току-що? В този стих Бог ни учи, че Святият Дух ни помага да се молим. Той се моли на Бог за нас и ни помага да се молим правилно. Понеже живее в нас, Той може да ни направлява да се молим за правилните неща. Може да ни помогне да се обърнем към Бога в молитва с истинско почитание и смирение. Може да ни помогне да доверим на Бог нещата, на които търсим отговор. Голямо благословение е, че Святият Дух се моли за нас и ни помага да се молим. Помоли Го да те научи да се молиш още по-добре.

Какъв чудесен Приятел и Помощник е Святият Дух! Благодарих ли на Бог, че Той живее в сърцето ти? Позволи Му да извърши в живота ти всички тези чудесни неща, за които говорихме днес. Опитай се да не Го обиждаш и натъжаваш като вършиш грешни неща.

Святият Дух говори ли и на сърцата на момчетата и момичетата, които не са се доверили на Исус Христос като на личен Господ и Спасител? Как мислите? Да, Той го прави. Той ти показва, че си грешен и те кара да пожелаеш да дойдеш при Исус. Ако Той ти говори сега, чуй какво ти казва и ела при Христос днес! Той обещава, че „всеки, който призове Господното име, ще се спаси“ (Римляни 10:13)

Въпроси за преговор върху материала от урок 3

1. Какво искаше да направи Кирил, за да покаже благодарността си към Добромир? *(Да му мие колата.)*
2. Избрийте три неща, с които можем да покажем благодарността си към Господ за спасението ни. *(Да слушаме родителите си, да сме искрени в училище, да помагаме на приятелите си.)*
3. Всеки християнин и момче, и момиче, има един силен враг, но и един още по-могъщ Приятел и Помощник. Кой са те? *(Врагът е Сатана. Приятелят е Святият Дух.)*
4. Кой е Святият Дух и къде живее Той? *(Той е Бог и живее във всеки християнин.)*

5. Кои бяха двата начина, по които Светла показа, че Светият Дух ѝ помагаше да пази Божиите заповеди? *(Като вече не крадеше от портмонето на майка си и казваше истината, когато отиваше при приятелката си.)*
6. Когато някой християнин се съмнява дали наистина е Божие дете, как Светият Дух му помага да разсее съмненията? *(Чрез Божиите обещания в Словото и чрез промяната в живота му.)*
7. В кои решения иска да ни направлява Светият Дух? *(Във всички – и малки, и големи.)*
8. Как Светият Дух ни ръководи? *(Чрез Библията и молитва, чрез Божия мир в сърцата ни и чрез други християни.)*
9. Какво друго прави Светият Дух в живота на християните? *(Това е последното нещо, за което говорихме); (Помага ни да се молим.)*
10. Светият Дух работи ли в сърцата на спасените момчета и момичета? Ако да, как? *(Да, показва им, че са грешни и им помага да дойдат при Христос.)*

Стихове за урок 3

Римляни 8:4 „За да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, но по Дух.“

Римляни 8:9 „Вие, обаче, не сте плътски, а духовни, ако живее във вас Божият Дух. Но, ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.“

Римляни 8:14 „Понеже, които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове.“

Римляни 8:16 „Така самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чада.“

Римляни 8:26 „Така също и Духът ни помага в нашата немощ; понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства за светиите по Божията воля.“

Урок 4

Божият избран народ

Библейски текст: Римляни 9 до 11 глава.

Основна истина: Богоизбраният народ сега са всички, които вярват в Господ Исус Христос, без значение дали са евреи или езичници.

Приложение:

Неспасени: Помоли Господ Исус да те спаси.

Спасени: Благодарни на Бог, че те е спасил, че си част от Неговия избран народ.

Стих за запаметяване: „Всеки, който призове Господното име, ще се спаси“ (Римляни 10:13).

Начало: Много евреи бяха убити през Втората световна война.

План на урока:

Картина 4-1: Евреите бяха избрани от Бог да бъдат Неговия специален народ поради милостта Му. **ОИ**

Картина 4-2: Бог избра евреите да запишат Библията.

Картина 4-3: Бог избра евреите за народа, от който щеше да произлезе Спасителят на света.

Картина 4-4: Господ Исус дойде да спаси евреите, и тези, които не са евреи. **ОИН**

Евреите отблъснаха изпратения от Бога Спасител и се опитаха да се спасят чрез дела.

Картина 4-5: Градинарят присажда клончетата от диво маслинено дърво върху маслинено дърво, което не дава хубави маслини.

Картина 4-6: Ние, които не сме евреи, сме „присадени“ чрез Божията милост. **ОИС**

Картина 4-7: Бог „отново присажда“ евреите, доверили се на Господ Исус Христос.

Картина 4-8: Бъдете благодарни на Бог и се молете за спасението на евреите. **ОИС**

Подходящи дейности:

- а. Вижте предложенията за молитва в края на урока.
- б. Бихте могли да покажете на учениците нещо повече за присаждането. Те биха могли да направят „У“-образен разрез в едно клонче и в него да поставят калем от друго дърво.
Ако ви е по-лесно, можете да направите просто наклонен разрез. След това мястото на свързване трябва да се укрепи с обвивка от кора и връв.
Забележка: Присаждането е истинско изкуство и новият ви калем може да не порасне, но поне ще илюстрирате принципа.

Картина 4-1

Много евреи бяха убити през втората световна война. Някои от вас, по-големите момчета и момичета, може би сте чели разкази за това. Или може би сте гледали телевизионни програми. Всички войни са ужасни, защото много смели мъже умират; убиват се жени и деца, когато самолетите пускат бомби над градовете. Но едно от най-ужасните неща през Втората световна война било избиването на много невинни евреи – мъже и жени, момчета и момичета.

Кои са евреите? Преди два урока ви разказвах за най-първия евреин на света. Името му беше Авраам. Спомняте ли си как Бог го призова да напусне града Ур и земята си и да се довери на Бог да му даде нова земя и голямо семейство? Авраам имаше син, Исаак и внук – Яков. Яков имаше 12 сина. И така броят на евреите растеше ли растеше. Сега навсякъде по света и особено в Израел живеят милиони евреи.

Защо Бог избра евреите за Свой специален народ? Той не ги избра, защото бяха най-многобройни. Когато Бог ги избра, имаше само един евреин – Аврам. Той не ги избра, защото бяха най-добрият народ на света или най-силният народ. Бог ги избра заради милостта Си. Затова в Римляни 9:15 се казва: *(Нека някое дете да прочете стиха)*: „Ще покажа милост, към когото ще покажа и ще пожалия, когото ще пожалия“. Бог показва съжаление към този, когото избере и доброта към онези, които не я заслужават. Евреите не бяха заслужили да бъдат избрани от Бога. Авраам, Исаак, Яков

и всичките му деца съгрешаваха, също както вие и аз.

Картина 4-2

Но Бог имаше специална задача за еврейския народ. В Римляни 3:2 четем, че на тях се повериха Божествените писания. Това означава, че голямата отговорност да запишат много точно Божествените писания беше тяхна. И така, по различни начини Бог говори на определени евреи и те записаха думите Му. Така се получи Библията, книга по книга. Мойсей, който беше евреин, чу Божиите слова и написа първите 5 книги от Библията. Цар Давид беше евреин, който чу Бог и написа много от Псалмите. Пророк Данаил бе евреин. Матей, написал първото евангелие, бе евреин. Толкова много трябва да благодарим на Бог за това, което писателите-евреи са направили с Божия помощ. Те се оставиха Бог да ги води в това, което пишеха, за да можем ние днес да имаме тази скъпоценна книга – Библията, която съдържа точно това, което Бог е искал да ни каже.

Картина 4-3

Бог имаше и друга причина, поради която да избере еврейския народ (понякога ги наричат „юдеи“). Бог избра този народ, за да произлезе от него Спасителят на света. *(Помолете някое дете да прочете Римляни 9:5):* „Чиито са и отците, от които се роди плът Христос, Който е над всички Бог, благословен до века“. Хиляди години преди да се роди Господ Исус, Бог обеща, че един ден ще изпрати Спасител. Бог даде това обещание още преди Авраам, Мойсей и Давид. Минаха много години. Може би хората си мислеха, че Спасителят никога няма да дойде. Еврейският народ бе нападан от силни врагове и понякога изглеждаше така сякаш ще бъдат унищожени. Но Бог ги защитаваше, защото те бяха Богоизбрани народ, от който щеше да произлезе Спасителят. Най-после Исус се роди във Витлеем и бе положен в яслите на един обор. Знаехте ли, че Исус се роди в еврейско семейство? Мария, майката на Господ Исус Христос, беше еврейка. Йосиф, на който бе поверена задачата да отгледа Исус Христос, също беше евреин. Всъщност сам Исус бе евреин, въпреки че в същото време, разбира се, беше и Божи Син.

Картина 4-4

Господ Исус се роди, за да бъде Спасител, не само на евреите, но и на цялото човечество. Той дойде да спаси народите на всички страни по света. Но тъжното нещо е, че евреите не разбраха и не приеха чудния Божи план за спасение. Знаете какъв беше този план, нали? Нека да прочетем за него в Римляни 10:12-13: *(Помолете някое дете да прочете.)* „Понеже няма разлика между юдеин и грък, защото същият Господ е Господ на всички, богат към всички, които Го призовават. Защото всеки, който призове Господното име, ще се спаси“. Ние сме спасени, когато призовем Божието име, когато призовем Бог да ни спаси от греховете ни. Ние не можем да се спасим сами, но Му се доверяваме и Го молим да ни бъде Господ и Спасител. Само Той може да ни освободи от нашия грях и да ни направи Божии чада.

Ти призовал ли си Божието име? Помолил ли си Господ да те спаси от греха ти? Можеш да го направиш днес. Бог обещава, че „всеки, който призове Господното име, ще се спаси“. Призови Го днес.

Ако вече си направил това, но не си казал на никой или искаш да го направиш, но не знаеш как, моля те, остани на мястото си след часа. Щом те видя, седнал там, аз ще дойда и ще си поговорим какво значи да призовеш Господа.

Евреите, обаче, не приеха този чуден път на спасение. В Римляни 9:32 четем: *(Нека някое дете да го прочете)* „не го търси (спасението) чрез вярване, а някак си чрез дела“. Те мислеха, че трябваше да заслужат чрез дела пътя си до райа – т.е. ако спазваха всичките заповеди, Бог ще ги приеме. Разбира се, никой не може да спазва Божиите заповеди напълно и затова евреите не можеха да се спасят по този начин. Те отблъснаха Господ Исус. Спомняте ли си как Го осъдиха да бъде разпнат на кръст? Бог много се натъжаваше като гледаше как те отблъскваха Сина Му. Но, ако и евреите да не приеха Господ Исус, Бог беше избрал един народ, който щеше да повярва в Него и да Го обича. Чудя се кои ли бяха тези хора?

Картина 4-5

В Римляни Павел сравнява Бог с градинар, който се грижи за

плодните си дръвчета. Градинарят имал чудесно маслинено дърво, което трябвало да ражда хубави черни маслини. Хора, като римляните слагали маслини в салатата, а когато се смачквали от маслините се получавал зехтин за готвене и за месене. Така, че маслиненото дръвче било наистина полезно.

Картината на маслиненото дърво ни напомня за евреите, Богоизбрания народ. Те бяха много скъпоценни за Бог, също както маслиненото дърво за градинаря. Но маслиненото дърво не раждаше хубавите маслини, които очакваше градинарят. Точно така както евреите не се доверяваха на Господ Исус, както би трябвало. И така стопанинът отрязва много от клоните. По същия начин Бог отделяше евреите като народ. Тогава градинарят направи нещо странно. Той отиде в гората и намери едно диворастващо маслинено дърво. Отрязва някои от клоните му, а после ги постави на местата на отрязаните вече клони на своето маслинено дърво. Обви местата на съединяването с кора и върви. Скоро новите клони започнаха да растат, защото получаваха храна от ствола и корените на старото дърво. Това се нарича „присаждане“.

Картина 4-6

Какво ни казва Бог чрез този пример? Когато Бог отдели евреите като народ, също както клоните бяха отрязани и захвърлени, имаше един друг народ, който Бог беше избрал да постави на мястото им. И тях Бог избра заради милостта Си. Те също не заслужаваха да бъдат избрани за Божи народ.

Кои са тези мъже и жени, момчета и момичета, които Бог е избрал да бъдат сега специалния Му народ? *(Нека някое дете прочете Римляни 11:19):* „Но ще речеш: Отрязаха се клони, за да се присадя аз“. Специалният народ сме всички ние, които се доверяваме на Исус Христос като на наш Господ и Спасител. Ти и аз сме като клоните на дивото маслинено дърво, които бяха „присадени“ към ствола, за да бъдат част от специалното дърво.

Няма значение дали ти си от Франция или от Англия, от България или от Америка – ако се доверяваш на Господ Исус Христос, ти си част от Божия народ.

Можеш ли да се хвалиш, че Бог те избра да бъдеш Негово дете

(ако си като клон от Неговото специално дърво)? *(Нека някое дете да прочете Римляни 11:18)*: „не се хвали срещу клоните“. Не, разбира се, че не. Ние трябва да разберем, че не заслужаваме да сме избрани. Ние не заслужавахме Господ Исус да умре за нас. Не заслужавахме да чуем Благовестието. Единствено по Божията милост сме повярвали в Господ Исус Христос и сме били спасени. По същия начин станавме част от специалния Божи народ.

Картина 4-7

Значи ли това, че сега Бог няма време за евреите? Разбира се, че не. Бог все още обича и тях, и иска те да дойдат при Него и да Го познаят като се доверят на Господ Исус Христос. Нека прочетем Римляни 11:23-24 *(Нека някое дете да прочете стиховете)*: „Така и те, ако не останат в неверие, ще се присадят; защото Бог може пак да ги присади. Понеже, ако ти си бил отсечен от маслина по естество дива, и, против естеството си бил присаден на питомна маслина, то колко повече ония, които са естествени клони, ще се присадят на своята маслина“. Разбирате ли тези стихове? Какви са тези „клони“, които Бог може отново да присади към дървото? Те са еврейският народ, когато се доверят на Господ Исус Христос. Сега има мисионери, които работят сред евреите по целия свят и им занасят Добрата вест. Работата им е много трудна, защото много евреи отказват да приемат Благовестието и да повярват, че Господ Исус е Божият Син, изпратен от Небето да стане Спасител на евреите и на цялото човечество.

Въпреки това някои евреи се доверяват на Господ Исус Христос, когато чуят Благовестието. Те са като маслиненни клони, присадени обратно към дървото. Те са част от Богоизбрания народ, в който има и евреи, и хора, които не са евреи. Ние вярваме, че един ден, преди Господ Исус да се завърне в слава като Цар, много евреи ще повярват в Него. Това не е ли чудесно?

Картина 4-8

Какво иска Бог да правим за евреите? Ние трябва да Му благодарим, че Той ги употреби, за да можем ние днес да имаме Библията и че Той ги направи народа, от който произлезе Господ Исус Христос. Никога не бива да ги презираме. По-скоро трябва да ги

оценим и да ги обичаме заради Христос.

Има и още едно много важно нещо, което трябва да правим. Хайде да прочетем Римляни 10:1 и да видим какво направи апостол Павел и какво Бог иска да правим (*Нека някой да прочете стиха*): „Братя, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога е за спасението на Израил“. Ние трябва настоятелно и от сърце да се молим за спасението на евреите.

Ето, че идваме в края на нашия урок. Ще помоля четирима от вас, които обичат Господ, да се помолят:

1. Благодарни на Бога за евреите, че чрез тях получихме Библията и че Господ Исус Христос бе роден именно сред техния народ.
2. Благодарни на Бога, че онези от нас, които са спасени, са избрани да са част от специалния Божи народ (като клоните, присадени към маслиненото дърво).
3. Моли се за евреите – много от тях да повярват в Господ Исус Христос като в Спасител и да се спасят.
4. Моли се за мисионерите, които работят сред евреите – Бог да им помага да продължат да им носят Благовестието, въпреки че много малко от тях искат да слушат.

Въпроси за преговор върху материала от урок 4

1. Кой беше първият евреин? (*Авраам.*)
2. Как се казват синът и внукът на Авраам, чрез които е сложено началото на еврейската нация? (*Исаак и Яков.*)
3. В милостта Си Бог избра евреите да бъдат специалния Му народ. Какво означава милост? (*Съжаление или доброта към онези, които не ги заслужават.*)
4. Бог имаше две много важни задачи за евреите, Неговия собствен народ. Коя беше първата задача? (*Да напишат Библията.*)
5. Коя беше втората? (*Да бъдат народа, от който ще се роди Спасителят.*)
6. Какъв беше чудният път на спасение, който много евреи не приеха? (*Да се спасят не чрез дела, а чрез вяра като се доверят на Исус.*)
7. Когато евреите не приеха Бог и Господ Исус, Бог избра друг

специален народ. Кой беше той? *(Всички, които се доверяват на Исус Христос като на личен Господ и Спасител.)*

8. Кого представляват отрязаните клони от примера за маслинено-то дърво? *(Евреите, които не повярваха в Исус Христос.)*
9. След това бяха присадени клони от диво дърво. Кого представляват те? *(Тези, които не са евреи и които се доверяват на Исус Христос.)*
10. Защо не можем да се хвалим, ако Бог ни е избрал да бъдем в Неговия специален народ? *(Ние не заслужавахме да бъдем избрани от Бога; Исус да умре за нас; някой да ни донесе Добрата вест; нито пък Бог да ни даде вяра.)*
- 10 а. Бог изоставил ли е евреите? *(Не.)*
- 11б. Какво иска Бог те да направят? *(Да се доверят на Господ Исус Христос.)*
12. Кое е това много важно нещо, което можем да правим за евреите? *(Да се молим за тях.)*

Стихове за урок 4

Римляни 9:5 „...чиито са и отците, и от които се роди по плът Христос, Който е над всички Бог, благословен до века. Амин“

Римляни 9:15 „Защото казва на Мойсей: „Ще покажа милост, към когото ще покажа, и ще пожалия, когото ще пожалия.“

Римляни 9:32 „Защо? Затова, че не го търси чрез вярване, а някак си чрез дела. Те се спънаха в камъка, в който хората се спъват.“

Римляни 10:1 „Братя, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога е за спасението на Израил.“

Римляни 10:12-13 „Понеже няма разлика между юдеин и грък, защото същият Господ е Господ на всички, богат към всички, които Го призовават. Защото „всеки, който призове Господното име, ще се спаси.“

Римляни 11:18 „Не се хвали срещу клоните; но ако се хвалиш, знай, че ти не държиш корена, а коренът теб.“

Римляни 11:19 „Но ще речеш отрязана се клони, за да се присадя аз.“

Римляни 11:23-24 „Така и те, ако не останат в неверие, ще се при-

садят; защото Бог може пак да ги присади. Понеже, ако ти си бил отсечен от маслина, по естество дива, и против естеството, си бил присаден на питомна маслина, то колко повече ония, които са естествени клони, ще се присадят на своята маслина!“

Урок 5

Христовото тяло

Библейски текст: Римляни 12:1-13.

Основна истина: Исус Христос възкръсна от мъртвите и живее вечно.

Допълнителни стихове: Колосяни 1:18-19; Ефесяни 4:716; 1 Коринтяни 12:1-31

Основна истина: Всеки християнин, като част от Христовото тяло, има някакъв дар (или няколко дара), с които да служи на Бога и на другите.

Приложение за спасени: Благодарите на Бога за дара (даровете), който ти е подарил. Отдай Му се изцяло, за да те използва да вършиш волята Му. Попитай Го какво Той би желал да правиш.

Стих за запаметяване: „Така и ние мнозината сме едно тяло в Христос“ (Римляни 12:5)

Начало: Как поддържа телата си здрави?

Плана на урока:

Картина 5-1: Атлетът – телата ни са чудесно оформени от Бог. Всеки вярващ е част от Христовото тяло – църквата (Римляни 12:4-5). **ОИ**

Картина 5-2: Главата направлява, контролира и нарежда на тялото. Главата на тялото на църквата е Христос (Колосяни 1:18). Той направлява, води и нарежда на вярващите, главно чрез Словото Си.

Картина 5-3: Всяка част от тялото има определена способност и отговорност. Бог ти е дал специални способности, за да извършиш специална задача. **ОИ**

Картина 5-4: Дарът да поучаваш (Римляни 12:7).

Дарът да евангелизираш (Ефесяни 4:11). **ОИС**

Картина 5-5: Дарът да служиш (Римляни 12:7).

Дарът да управляваш (Римляни 12:8).

Дарът да даваш (Римляни 12:8).

Картина 5-6: Примерът с г-н Летурно, който имаше дара да дава.
(Ако желаете свържете се с „Издавателство СЕД“ откъдето можете да закупите тази мисионерска история, която се казва „Божият бизнесмен“.)

Картина 5-7: Децата-християни също имат дарове – г-н Иванов говори с Филип, Борислава и Мишо.

Дарът да насърчаваш (Римляни 12:8).

Дарът да показваш милост (Римляни 12:8).

Дарът да имаш вяра (1 Коринтяни 12:9).

Картина 5-8: Бог иска да Му се предадем в жива жертва (Римляни 12:1). **ОИС**

Бог не иска да се възгордяваме (Римляни 12:3).

Попитай Бог какво Той иска да правиш? **ОИС**

Подходящи дейности:

Игра: (Използвайте я по-рано в програмата като забавно въведение към урока). От хартия или картон изрежете основните части на две тела – глава, две очи, две уши, уста, тяло, две ръце, два крака. Класът се разделя на две и всеки член от двата отбора получава по една част от тялото. Един по един всеки трябва да отиде до дъската и със завързани очи да постави съответната част от тялото, като я закрепил с карфица. Победител е отборът с по-добре оформено тяло. Никой няма право да говори и да дава указания на детето, което слага своята част от тялото. А това дете не трябва да използва ръцете си, за да напипа точното място.

Молитва (след урока): Изберете три деца-християни да вземат долупосочените теми и да водят групата в молитва;

– да благодари на Бог, че всеки един от нас е важен в Христовото тяло;

– да благодари на Бог, че всеки християнин има специална задача и дадени му от Бог способности, за да я извърши;

– да помоли Бог да ни помогне малко по малко да разберем каква е задачата ни и какви са даровете ни, за да сме полезни на Него и на другите.

Въпроси за преговор:

(Въпросите са дадени в края на урока).

Разделете класа на два отбора, с по един капитан. Капитаните получават по един бял лист хартия или картон и молив. Кажете им, че те трябва да нарисуват лицето ви (може и смешна). Всеки път, когато някое дете отговори правилно на някой въпрос, могат да рисуват само по една част от лицето – глава, очи, нос, уста, уши. Победител е отборът, който завърши първи лицето.

Начало

Как поддържаме телата си здрави? Чудя се какво ли спортувате вие, момчета и момичета? Колко от вас играят футбол?

Баскетбол? Тенис? Плуване? Това е чудесно! Защо е важно да спортуваме? Да, има няколко причини. Една от тях е да поддържаме телата си здрави и във форма.

Картина 5-1

Наблюдавали ли сте някой известен атлет? Видяли ли сте как той тича към финалната линия? Всичките му стави работят съвършено – лакти, колена, китки, врат, всички мускули си вършат работата да задвижват крайниците – ръцете и краката. Телата ни са проектирани от Бог по чудесен начин. Мозъкът направлява цялото тяло; сърцето движи кръвта по всички вени и артерии; всяка отделна част на тялото ни е полезна и необходима.

Да видим дали ще разберете следните два стиха от Римляни 12 (*Помолете някое дете да прочете Римляни 12:4-5*): „Защото, както имаме много части в едно тяло, а не всичките части имат същата служба, така и ние мнозината сме едно тяло в Христос, а сме части, всеки от нас, един на друг“. Какво означава това? Тук Бог казва, че всички, които обичат Господ Исус образуват едно идеално тяло. Това тяло не може да се види, то е невидимото тяло, образувано от всички истински християни. Това тяло се казва църква. Няма предвид сградата от тухли и камък, където ходим в неделя. Църквата, за която говори Библията, е направена от хора, а не от камък. Всеки вярващ в Исус Христос, всеки истински християнин е част от това чудно тяло. Може би ти си като показалеца, който показва пътя или като ухото, което слуша, или като езика, който

говори, или като крака, който тича.

Картина 5-2

Главата е най-важната част на тялото. Там е мозъкът. Когато искаме да се поразходим, например, мозъкът дава разпорежданията – казва на мускулите на гърба и краката да изправят тялото; казва на сърцето да пулсира по-силно, тъй като имаме нужда от повече енергия, казва на белите дробове да дишат по-дълбоко и да вдишват повече кислород; казва на очите да ни направляват къде да отидем.

Кой мислите, че е главата на църквата? В друга книга на Библията Павел казва как Бог го е направлявал, когато е писал (*Прочетете Колосяни 1:18*): „И глава на тялото тоест на църквата е Той“. За кого, мислите, че пише Павел? Да, за Господ Исус.

Той е главата на тялото, на църквата. Той е Този, Който контролира, направлява и разпорежда. Какво ли объркване щеше да настъпи в телата ни, ако го нямаше мозъкът да планира и води. Може би краката щяха да решат, че са уморени от ходене и че искат да поседнат. Очите щяха да поискат да се затворят и да си починат малко, докато ръцете искат да играят баскетбол!

Затова е важно всеки вярващ, като част от голямото тяло на църквата, да се подчинява на Господ Исус. Главата на тялото ни говори, когато слушаме в църквата, в неделното училище или клуба на Добрата вест как ни обясняват Библията или пък като я четем сами. То е същото както мозъкът направлява частите на физическото ни тяло. Като част от Христовото тяло важно е да се подчиняваме на нашия Господ Исус Христос и да вършим това, което Той ни казва.

Ако никога до сега ти не си се доверявал на Господ Исус като на Спасител, ти не Му принадлежиш, не си част от Тялото Му. Все още си извън Христос. Всъщност си далеч от Него. Изгубен си в грях. Но Той те търси. Той те обича толкова много, че умря заради греховете ти. Ако ти Му се довериш днес с цялото си сърце, Той ще те приеме. Той обещава, че ще те приеме. В Йоан 6:37 Той казва: „Който дойде при Мен, никак няма да го изпъдя“. Ела при Христос днес!

Картина 5-3

Щом Христос е Главата на това велико тяло и всеки новороден човек е част от това тяло, то за нас е много важно да работим заедно за нашия Господ. Всеки един е нужен, защото всички имаме различни задачи (*Прочетете отново Римляни 12:5*): „така и ние мнозината сме едно тяло в Христос, а сме части, всеки от нас, един на друг“. Всички имаме особени способности и дарове, дадени ни от Бога, също както частите на тялото. Нека отново да помислим какво правят частите на тялото. Например каква е специалната способност на окото, която Бог му е дал, а ухото я няма? Да, то може да вижда. Какво може да прави ухото, а ръката не може? То може да чува. Какво може да прави носът, което окото не може? Той може да подушва миризми. Какво може да прави ръката, а ухото не? Тя може да хваща и да държи. Виждате ли как всяка отделна част от тялото е важна. Ние не можем да се справим, ако ги нямаме всичките. Дори и тези, вътре в нас, които не можем да видим, като белите дробове и черния дроб, са много важни.

Знаеш ли, че ти като християнин си много, много важен за Бога? А и всички ние, останалите християни в тялото се нуждаем от теб. Не можем да се справим без теб, защото Бог ти е дал някаква особена способност и задача. Каква задача? Бог каза на Павел да запише какви са задачите, които имаше предвид. Можем да ги намерим в Римляни 12. (*Нека едно от децата да прочете Римляни 12:6-8.*) Нямаме време да мислим върху всички, но нека да разгледаме някои.

Картина 5-4

Например той споменава тези, които поучават. Знаехте ли, че Бог е дал на определени християни специална способност да поучават Библията? Всички вярващи могат да споделят с другите какво казва Библията, но Бог знаеше, че за да може църквата, Христовото тяло, да расте както трябва, има нужда от хора, получили дара да поучават. Това са пасторите, учителите в неделното училище, в клуба на Добрата вест и т.н, които чрез Божия дар могат особено добре да разбират Божието Слово. След това го предават на другите вярващи по такъв начин, че да им помогне да израстват все

повече и повече в християнския живот. Благодарили ли сте на Бог, че изпраща хора с дара да поучават, за да ви помагат?

На едно друго място Павел писа за онези, които имат дара да евангелизират (Ефесяни 4:11). Всички християни трябва да отнасят Добрата вест на онези, които още не са спасени. Но някои хора са особено надарени от Бога да представят Добрата вест за Исус Христос така, че хората да идват при Христос. Библията говори например за Филип, евангелиста (Деяния 28:8). Бог го употреби в Самария да доведе мнозина при Христос и в пустинята да обърне човека от Етиопия към Спасителя. (*Виж Деяния 8.*) Не се ли радвате, че Бог е дал на църквата Си хора с този особен, специален дар?

Картина 5-5

Павел споменава и онези, които служат (Римляни 12:7). Християните трябва да помагат на другите – на бедните, на болните, на вдовиците и на сирачетата. Хората, които имат дара на служене са много мили и грижовни. Те карат църквата да се грижи за нуждаещите се. Библията говори например за човек, наричан Стефан, който се бил отдал на служение за другите християни (1 Коринтяни 16:15-18). Павел писа колко много му е помогнал този човек. Този дар е важен и може би някой от вас го е получил от Бога. Може би ти вече го използваш в нашите събирания – помагаш да подредим столовете в редица, поставяш дъската на мястото ѝ, подреждаш песнарките. Това е чудесно. Продължавай да го правиш. Може би през целия си живот ти ще си истински помощник на всички, които работят за Господа.

Нужни са и онези, които водят в служба, които имат особена роля при организиране на дейностите в църквата. За този дар четем в Римляни 12:8. Не е ли чудно как Бог се грижи за всяка нужда в църквата Си?

В Римляни 12:8 Бог споменава и тези, които дават. Всеки християнин трябва да дава на Господ, но някои сякаш особено много обичат да дават и това е специалната способност, която Бог им е дал.

Картина 5-6

Г-н Летурно живееше в Америка. Произвеждаше огромни булдозери и машини за построяване на пътища. Някога виждали ли сте някой от тези огромни „чудовища“ по пътищата? Г-н Летурно обичаше Бог и когато продадеше някоя машина той даваше част от парите на Бог. Господ го благослови и той започна да продава все повече и повече машини. И така забогатя много, но същевременно продължаваше да дава все повече и повече пари за Божията работа, на мисионери и проповедници навсякъде по света. Скоро той започна да дава почти всичките си пари на Бог. Вярвам, че Бог му бе дал особената способност да печели пари и желанието да ги дава на Бога. Разбира се, Бог иска всеки един от нас да дава за Божията работа, но не всеки може да дава толкова много, колкото г-н Летурно. Бог му бе дал специални способности като бизнесмен и специален начин да помага на другите християни с щедрите си дарове. Той наистина бе полезен член на Христовото тяло, защото използваше дадения му от Бога дар.

Може би си мислите: „Това е нормално при по-големите християни, но какви ли специални способности и дарове мога да имам аз? Знам, че съм християнин, но не съм сигурен какво мога да направя, за да помогна на Божието дело“. Ще ви разкажа историята за двама братя и една сестра, които имали същия проблем. По-голямото момче се казвало Филип, сестра му – Борислава, а по-малкият брат, който бил на 9 години се казвал – Мишо. На един библейски лагер те бяха чули, че всеки християнин си има специален дар, но не знаеха какви са техните. Така че, един следобяд решиха да си поговорят с г-н Иванов, един от учителите на лагера и да го помолят за помощ.

Картина 5-7

Г-н Иванов каза:

– Въпросът за способностите и даровете ни е нещо, върху което всеки от нас трябва да мисли. Трябва да помолим Бог да ни покаже и да ни помогне да ги използваме, за да служим на Него и на другите членове на тялото, но искам да ви предложи нещо.

Филип, откакто стана християнин преди две години съм те наблюдавал. Сега си на 12 години, нали? Мисля, че виждам какво

Бог ти е дал да правиш. В Римляни 12:8 Бог ни казва за дара на насърчението. Това е голяма дума, но просто означава „да окуражаваш другите твърдо, но приятелски“. Виждал съм те да окуражаваш хората. Например по-миналата сутрин, когато момчетата не искаха да оставят футбола и да влязат в час, аз те чух как ги окуражаваше да дойдат. После, когато някои ги мързеше и не искаха да си научат стиха от Библията, забелязах, че ти им даде хубав пример и им помогна да го научат. Мисля, че Борислава и Мишо могат да си спомнят много пъти, когато почти са се предавали и са зарязвали домашните си, но ти си се молил с тях Бог да им помогне да ги довършат и те са го правели. Мисля, че може би имаш дара да насърчаваш, да окуражаваш. Продължавай да работиш върху него и Бог ще ти помогне наистина да го развиеш.

Филип срамежливо се усмихна, но Борислава и Мишо можеха да видят колко много се радваше, че може би има тази специална способност от Бог. Той окуражаваше в тялото на Христос.

– Ами ние? – попитаха в хор Борислава и Мишо.

– Ами, вие сте по-малки – отговорил г-н Иванов – и не сте имали много време да покажете даровете си, но съм сигурен, че Бог ви е дал такива. В същия стих, Римляни 12:8, се говори за дара да показваш милост. Спомняте ли си, когато четохме в Библията за Тавита (Деяния 9:36-43)? Тя извърши много милостиви неща за другите хора в Йопия. Чудя се дали ти нямаш този дар, Борислава. Това означава да си наистина много мила и много да прощаваш, особено на хората, които не го заслужават. Онзи ден, когато Ани се държеше отвратително с теб след мача и те обиждаше, бях много щастлив, че не ѝ отвърна със същото. Това помогна на останалите момичета и особено на Ани. Може би Бог ти е дал дара да бъдеш особено мила и обичлива дори към хора, които не са добри с теб. Това е нещо, което Бог може да използва по чуден начин, за да помогне да цялото тяло от християни.

– А аз? – надигна се Мишо, който беше две години по-малък от Борислава.

– Е, Мишо, има още един дар, който не сме споменали. В една друга книга, написана от Павел, се споменава за дара на вярата

(1 Коринтяни 12:9). Това означава да се доверяваш на Бога дори и да не можеш да видиш резултатите. По време на молитва вчера те чух да се молиш специално за мисионера в Западна Африка. Знам, че ти вярваш, че Бог може да му помогне да научи новия език. Хубаво е, че толкова много искаш хората там да чуят Благостие на собствения си език.

Напомняш ми за Стефан, който бе изпълнен с вяра. Помоли се за тези, които го убиваха с камъни (Деяния 6:8; 7:60). Бог отговори на молитвата му и спаси Савел от Тарс, човека, който го осъди на смърт. Може би през целия си живот ще бъдеш човек с вяра, като Стефан.

Трите деца сияеха, когато излязоха да играят. Те наистина искаха да са активни членове на Христовото тяло и да вършат делото, което Бог е отредил за тях.

Картина 5-8

Но какво искаше Бог да направят Филип, Борислава и Мишо сега? И нещо още по-важно, какво иска Той да направим ние сега? Да прочетем първия стих от Римляни 12 (*Прочетете Римляни 12:1*): „Да представите телата си в жертва жива... на Бог“. Това означава, че Бог иска от нас да Му предложим всичко, което имаме и сме, за да го употреби. Забелязахте ли, че се казва „жертва жива“, а не мъртва? Бог те иска жив. Той иска ти да живееш за Него, да Му служиш, защото те обича.

Момчета и момичета християни, вие обичате ли Го? Когато ти си мислиш за всичко, което Господ Исус Христос изгърпя на кръста, за да ти даде вечен живот, иска ли ти се да Го обичаш и да Му угаждаш. Ако е така, можеш да Му го кажеш в молитва като тази: „Господи, благодаря ти, че ти принадлежа. Искам да ти служа по начина, избран от Теб за мен. Помогни ми да Ти се подчинявам, защото Ти си Главата на тялото. Искам да съм като око, за да виждам нуждите на другите или като уста да говоря за Теб, или като крак да вървя по Твоя път. Амин.“

Чрез Павел Бог каза още нещо (*Прочетете Римляни 12:3*): „Защото казвам на всеки един... да не мисли за себе си по-високо, отколкото трябва да мисли, но... да мисли скромно“. Бог не иска

да се възгордяваме. Бог иска да се интересуваме преди всичко от Него и от това, какво иска да правим, а не от отделни дарове, които имаме. Великите Божии мъже и жени са се молили: „Господи, какво искаш да правя?“, „Господи, ето ме, изпрати мен“ По-добре е, отколкото да питаме „Господи, в какво съм добър?“ Ние искаме най-много да вършим волята Му и да Го почитаме, а не да мислим много за себе си. Благодарни на Бог, че ти е дал някаква специална способност, а може би и не само една. Попитай Го какво иска да вършиш като част от тялото Му. Даровете Му ще ти помогнат да го правиш. И така, подчинявай се на Бога, развивай и използвай способностите, които Той ти е дал. Използвай ги, за да помагаш на другите.

Въпроси за преговор върху материала от урок 5

1. Кой съставя голямото тяло на Църквата? *(Всеки, който вярва в Исус Христос, всеки истински християнин.)*
2. Кой е Главата на тялото, на Църквата? *(Господ Исус Христос.)*
3. Какво прави главата? *(Направлява, управлява, заповядва.)*
4. Какво правят другите части на тялото? *(Следват насоките на главата.)*
5. Как Господ Исус Христос, Главата на Църквата, дава заповедите си на нас, членовете на тялото Му? *(Чрез Словото Си, най-вече.)*
6. Какво е дадено на всеки християнин като част от Христовото тяло? *(Някакъв дар или специална способност – може би повече от една.)*
7. Назовете два специални дара, които Бог е дал на християни, за да Му служат.
8. Назовете други два специални дара.
9. Как се казва човекът от Америка, който имал специалния дар да печели пари и да ги дава на Господа? *(Г-н Летурно.)*
10. Какво ни моли Бог да направим най-напред, за да узнаем и вършим волята Му? *(Да представим телата си в жива жертва – да Му се отдадем.)*

Стихове за урок 5

Римляни 12:1 „И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение“.

Римляни 12:3 „Защото чрез дадената ми благодат, казвам на всеки един измежду вас, който е по-виден да не мисли за себе си по-високо, отколкото трябва да мисли, но да разсъждава така, че да мисли скромно, според делата на вярата, които Бог е на всекиго разпределил“.

Римляни 12:4 „Защото, както имаме много части в едно тяло, а не всичките части имат същата служба“

Римляни 12:5 „така и ние мнозината сме едно тяло в Христос, а сме части, всеки от нас един на друг“.

Римляни 12:6-8 „И като имаме дарби, които се различават според дадената ни благодат, ако е пророчество, нека пророкуваме съразмерно с вярата си; ако ли служене, нека прилежаваме в служенето, ако някой поучава, нека прилежава в поучаването; ако увещава, в увещаването; който раздава, да раздава щедро; който управлява, да управлява с усърдие; който показва милост, да я показва доброволно“.

Колосяни 1:18 „И глава на тялото, тоест на църквата, е Той, Който е началникът, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко“.

Урок 6

Колко дължим

Библейски текст: Римляни 1:14-16; Римляни 13, 14, 15.

Основна истина: Като християни ние дължим толкова много на Бог и на другите.

Приложение:

Спасени: Обичай и се подчинявай на Бога при всяко положение. Уважавай и се подчинявай на властите.

Бъди приятел и обичай другите. Бъди внимателен и давай добър пример на по-слабите християни.

Отнасяй Благовестието на неспасените.

Стих за запаметяване: „Не оставайте на никого длъжни, освен един друг да се обичате“ (Римляни 13:8).

Начало: Светла и приятелката ѝ Пепа бяха отишли на пазар събота сутрин.

План на урока:

Картина 6-1: Светла дължи на Пепа 12 лева.

Всички християни са длъжници, които дължат нещо на другите. **ОИ**

Картина 6-2: На Бог дължим обичта и подчинението си, заради благодатта и добротата Му към нас (Римляни 14:7-9).

ОИС

Картина 6-3: На няколко власти ние дължим уважение и подчинение (Римляни 13:1, 5). **ОИС**

Историята за Силвия и плащането на мито на митническите власти. Въпроси.

Картина 6-4: Историята за Николай и уважение към полицията. Въпроси.

Картина 6-5: История за бандата и телефонната кабина. Въпроси.

Картина 6-6: На всички дължим любов и приятелство (Римляни 13:8).

Примери. **ОИС**

Картина 6-7: На по-слабите християни дължим внимание и добър пример, за да не ги спъваме (Римляни 14:13, 15:1-3а).

ОИС

Историята за Георги, Боби и видеоигрите. Въпроси.

Картина 6-8: На спасените дължим Благовестието у дома и в чужбина (Римляни 1:14-15а; 15:19-20). **ОИС**

Предизвикателство да бъдат мисионери.

Приложими дейности: В този урок са включени много дискусии. Поместени са и въпроси в текста, така че не са дадени въпроси за преговор в края на урока.

Сценка: Продължавайте да подготвяте сценката „Присъдата на съдията“, която планирате да представите на следващата сбирка.

Игра по роли: С ваша помощ някои деца от групата биха могли да изиграят някой от долупосочените примери, дадени в урока: – сцената на митницата, само че този път Силвия честно декларира стойността на стоките (Вижте обяснението за картина 6-3); – или полицаи спира някого за лошо шофиране (Вижте въпрос 5 в обяснението на картина 6-4).

Преподаване за спасените деца в класа ви: Тъй като този урок е за това как да живеем християнски живот, ще бъде полезен главно за спасените деца. Добре би било, ако в по-ранна част от програмата включите нещо за спасените. Те имат нужда от ясно обяснение на Благовестието. Например бихте могли накратко да споделите с тях посланието на книгата без думи като я обосновете с Римляни. Обяснете, че черната страница означава голямата ни нужда от спасение, за която Павел говори в Римляни 1-3. В четвърта и пета глава Павел обяснява как Исус умря за греховете ни (червената страница). Нищо не можем да направим, за да се спасим сами и затова Господ Исус умря и възкръсна заради греховете ни и за да можем да получим прощение (бялата страница), когато се отвърнем от греховете си и Му се доверим. Обяснете, че урокът днес е за зелената страница – да растем в християнския живот, но предизвикайте спасените деца като им кажете, че те трябва първо да получат християнския живот преди да започнат да израстват.

Или, вместо да използвате книгата без думи, можете да им дадете **кратък** евангелизаторски урок с някакъв предмет. Но между двете части на програмата включете няколко песнички или преговор. Урокът с предмет, особено предназначен за спасени деца трябва да се представи най-напред, а след това да се представи урока „Колко дължим?“

Картина 6-1

Светла и приятелката ѝ Пепа бяха отишли на пазар събота сутрин. Харесваше им да разглеждат магазините. Двете момичета видяха едни страхотни бележници. Много им харесаха и решиха да си купят. Но тогава Светла откри, че не ѝ достигат 12 лева, понеже вече си бе купила каишка за часовника.

– Не се притеснявай – каза Пепа. – Ще ти дам на заем. Можеш да ми ги върнеш в понеделник.

– Добре – съгласи се Светла – имам малко пари в къщи.

Стана ѝ по-леко, че приятелката ѝ щеше да ѝ помогне. Цял ден в събота и неделя тя не преставаше да си мисли: „Трябва да върна парите на Пепа. Не бива да забравям. Не искам да се налага тя да ме пита за тях“.

Някога дължали ли сте пари на приятел? Може би да и разбира се, знаете, че трябва да ги върнете, колкото се може по-скоро. В Римляни Бог ни учи, че всички ние, които сме приели Господ Исус в живота си, сме донякъде длъжници. Това значи, че дължим нещо на другите. Може би това ви изненадва. Разбира се, сега не говоря за пари. Нека да ви обясня.

Картина 6-2

Преди всичко ние дължим нещо на Бога. Той ни е дал толкова много. Можете ли да се сетите за някои от чудните неща, които ни е дал Бог и които можем да видим в живота си всеки ден? *(Нека децата да отговорят. Могат да кажат неща като родителите, семейство, играчки, храна, здраве, Библията, красотата на природата и т.н.)*. Да, точно така. А сега нека да помислим за някои от чудните неща, с които Бог ни е благословил и които не можем да видим с човешките си очи. *(Нека децата да отговорят. Могат да споменат смъртта на Христос за нас, прощението на*

греховете. Святият Дух в нас, Господ Исус, Който се моли за нас и т.н.) Да, това са добри отговори.

Никога не бихме могли да се отплатим за нещата, с които Бог ни е благословил. Любовта и добротата Му към нас са толкова големи, че никога не бихме могли да Му се отплатим за всичко, което ни е дал. Не можем да дадем нещо на Бога, за да покажем, че наистина оценяваме всичката Му добротата към нас. Какво дължим на Бог?

Ние Му дължим любовта си и послушанието си. *(Нека едно дете да прочете Римляни 14:7-9)*. Павел пише: „Защото Христос затова умря и оживя – да господства“. Какво означава Христос да господства? Означава да Му се подчиняваме във всичко. Бог иска да Му се подчиняваме, защото Го обичаме, а не защото просто трябва. Казвай Му всеки ден, че Го обичаш и че искаш да вършиш правилните неща. Той ще ти помогне да разбереш кое е правилно докато четеш Библията и слушаш другите да я обясняват. Ти ще желаеш да Му се подчиняваш, защото Той е твой Господ.

Картина 6-3

Но ние дължим нещо и на другите. Хайде да прочетем два стиха и да видим дали ще се справим с това. *(Някой да прочете Римляни 13:1, 5)*: „Всеки човек да се покорява на властите, които са над него. Затова нужно е да се покорявате не само поради страх от гняв, но и заради съвестта.“ Кой мислите, че са тези власти над нас? Това са властите в града и страната ни, които създават законите и очакват от нас да ги спазваме. Бог ни учи да им се покоряваме. Това означава, че сме под тях и трябва да им се подчиняваме. Искам да ви разкажа три кратки истории. Трябва да слушате внимателно, защото в края на всяка ще ви задавам по няколко въпроса. Ще разберем дали хората от историите се подчиняваха на властите, както Бог казва или не.

История 1

Силвия и Магда току-що се бяха върнали в училище след лятната ваканция. Те бяха на двора и чакаха да започнат часовете. Силвия разказваше на Магда за чудесната ваканция, прекарана със семейството ѝ в друга страна:

– Прекарахме страхотно – каза Силвия. – Отидохме със самолет и докато бяхме там си купихме фантастично видео. Там са доста по-евтини от тук. Когато се връщаме на летището в София, знаеш ли какво направихме? Когато минавахме през митницата (където трябва да обявиш, ако си купил нещо ценно в чужбина), не минахме през червената врата, както трябваше. Правителствените служители щяха да ни накарат да платиме допълнително за това, че внасяме видео. Промъкнахме се през зелените врати, от където минаваш, ако не си купил нищо ценно и нямаш нищо за деклариране. Никой не ни спря и така видеото ни излезе много по-евтино, защото не платихме мито.

(Учителю, нагласете имената, валутата, внесената стока и т.н. така, че да са подходящи за вашия случай).

Сега ще ви задам няколко въпроса и ще си помислим малко върху първата история:

1. На кои власти не се подчиниха Силвия и семейството ѝ? *(На митническите власти.)*
2. Защо не са постъпили правилно? *(Защото в Римляни 13 Бог ни казва да се подчиняваме на властите.)*
3. Какво трябва да направи на митницата едно християнско семейство? *(Да декларираат, че са купили нещо ценно и, ако е необходимо, да платят митото.)*

Картина 6-4

История 2

Не е ли забавно да търсим отговорите?

За почивните дни Николай беше у леля си и излезе на разходка из града. Като зави зад ъгъла и излезе на главната улица, видя нещо страшно. Тълпа мъже и по-големи момчета маршируваха по улицата със знамена и флагове в ръце. Те се опитваха да влезнат в една голяма сграда, но полицията не им позволяваше. Изведнъж мъжете започнаха да хвърлят камъни и бутилки, да чупят прозорци и да нанасят щети на сградата. Хвърляха камъни и по полицаите, крещяха им и ги наричаха животни и свине. Полицаите вдигнаха щитовете си и започнаха да изблъскват мъжете. Но тълпата ги атакуваше и риташе. Един полицай пострада много

лошо. Николай се изсмя на ум и си помисли: „Нека му се връща, щом се опитва да ги спре“.

Сега нека да помислим върху няколко въпроса за тази история:

1. На какви по-висши власти не се подчиняваха мъжете и момчетата? *(Полицията.)*
2. Защо не е правилно да вършат това? *(Защото Библията ни казва в Римляни 13 да им се подчиняваме. Там се казва, че онези, които ни карат да спазваме законите, са поставени от Бог.)*
3. Мислите ли, че понякога полицаите грешат? *(Да, разбира се, но въпреки това трябва да внимаваме и да им се подчиняваме.)*
4. Работата на полицаите лесна ли е или трудна? Защо? *(Трудна, особено в наши дни.)*
5. Какви други неприятни задължения трябва да изпълняват полицаите? *(Децата сигурно ще споменат залавяне на престъпници и спазване на закона от шофьорите. Трябва да посочите, че когато те глобяват шофьорите за превишена скорост, каране в пияно състояние, паркиране на забранени места и т.н. тази работа също е неприятна за полицаите, но те изпълняват дълга си за сигурността и доброто на всички по пътищата.)*
6. Ако Николай беше християнин, как щеше да се държи? *(Щеше да съжали за ударения полицай и нямаше да му се изсмее; добре би било да предупредите децата да не се месят в бунтове.)*
7. Какво дължим на полицията? *(Уважение и молитви.)*

Картина 6-5

История 3

Една вечер по тъмно четирима младежи излязоха да се пошляят из улиците. Наистина нямаше какво да правят и се чудеха как да убият времето си.

– Аз знам как – каза Христо – Хайде да измъкнем малко пари от телефонните апарати.

Те повървяха още малко, докато стигнаха до първата телефонна кабина. Христо извади една голяма отверка от джоба на дънките си и зачовърка с нея в една пукнатина на телефонната кутия. Удряше, дрънкаше, пробиваше апарата докато накрая върху метал-

ния плот издрънчаха 80 стотинки.

– Нима това е всичко? – извика той с отвращение. Пред очите на приятелите си дръпна кабела на телефона с всичка сила и го скъса. После четиримата заритаха стъклото на вратата и го счупиха на хиляди парченца, които се разпиляха по тротоара.

– Да опитаме с друга кутия и да видим дали ще вземем повече пари – каза Христо, водачът на бандата, докато закрачиха по улицата. А по пътя прекършваха младите дръвчета, засадени неотдавна.

А сега хайде да отговорим на няколко въпроса върху тази история:

1. На кои власти не се подчиняваха четиримата младежи? *(На телефонната компания, чиито изисквания са да плащаме, когато ползваме телефоните. Не се подчиняваха и на местния градски съвет, който бе наредил да се засадят дръвчетата и изисква да не уреждаме обществената собственост.)*
2. Защо не е правилно да се върши това? *(Защото в Римляни 13 Бог ни казва да се покоряваме на властите, които са над нас.)*
3. Тези четирима младежи обираха парите на телефонната компания. Можете ли да се сетите за други власти, които хората се опитват да измамат? *(Железопътните и автобусни власти като не си купуват билети; правителствените власти като не плащат данъци за кучета, телевизори и др.)*

Картина 6-6

Ние сме „длъжници“ на другите. На Бог дължим любовта и подчинението си; на властите дължим уважение и подчинение. В Римляни четем и нещо друго *(Някой да прочете Римляни 13:8)*: „Не оставяйте на никого длъжни в нищо, освен един друг да се обичате“. Разбирате ли какво казва Бог тук? Той казва, че дължим обич и приятелство на всеки. Бог очаква ли от нас да сме приятели и да обичаме всеки един? Да! Той казва, че им го дължим. Не е лесно, нали? Не е трудно да харесваш някой, който е добър към теб. Ами тези, които не са? Бог ни казва да обичаме и тях.

Не е лесно да обичаш и да се държиш приятелски с някой, който току-що е дошъл в класа ти. Той не е от специалните ти прия-

тели и ти си мислиш, че няма защо да си създаваш главоболия като бъдеш добър с него. Не е лесно да си мил с някой, който има друг цвят на кожата или е от друга националност. Но Бог иска да го правим. Ако си християнин, ти ще си сред първите, които ще приветстват новия човек в класа. Хайде да си помислим! Как би накарал новото дете да се чувства добре дошло в класа ти?

(Възможни отговори: да обядваш заедно с него; да играеш с него; да го поканиш в къщи; да си пишете домашните заедно; да му покажеш кое къде е в училището, да му обясниш правилата.)

Понякога е трудно да си мил и да обичаш някой, който е по-умен от теб и получава по-добри оценки в училище. Завиждаш му и злобееш. Но Бог казва, че дължим обич и приятелство на всеки. Как би могъл да преодолееш чувството на завист?

(Възможни отговори: да изповядаш завистта си на Господ и да Го помолши да я премахне, защото е грях; да се молиш за другия човек; да търсиш начини да покажеш доброта и да го хвалиш за добрите му качества, да го помолши да ти помогне, ако може, по предмета, по който е добър.)

Помоли Бог да ти помогне да обичаш всекиго. Помни, че Светият Дух живее в теб, за да ти помага да бъдеш богоугоден. Когато се подчиняваш на Бога, ще откриеш, че се сприятеляваш с нови хора.

Картина 6-7

Може би ти си християнин от доста време – дори от една година или повече. Много хора те наблюдават с интерес, за да видят как се държиш като християнин. Наблюдават те и неспасените хора и разбира се, и Бог те гледа с любов. Но си мисля повече за тези момчета и момичета християни, които не познават Бог толкова отдавна и за онези, които не са изучавали Библията както теб по домовете си или в клуба на Добрата вест. *(Някой да прочете Римляни 14:13.)*

Бог ни казва да внимаваме „никой да не полага на брата си спънка или съблазън“. Разбирате ли това правилно? Ние трябва да внимаваме какво говорим и вършим, за да не накараме друг християнин да сгреша и да падне в грях. Павел каза на християните

в Рим, например, чо ако те ядат от жертвеното месо на езически идол, по-слабите християни могат да се объркат и препънат. Разбира се, месото бе същото като другото, но от факта, че го ядяха, някой нов християнин можеше да си помисли, че няма нищо нередно да боготвори идоли. Затова по-възрастните християни трябваше да избягват да ядат това месо. Разбира се, този проблем не съществува днес, но нека ви дам друг пример. В края на историята ще има още въпроси.

Деян беше добър християнин. Беше спасен преди три години на един лагер. Тогава той беше на 8 години. Израстваше добре в християнския си живот – четеше Библията у дома. изучаваше Божието Слово в неделното училище и в клуба на Добрата вест. Справяше се добре и в училище. Но всеки ден след училище, отиваше на онова място в града, където имаше видео-игри. Играеше на машините половин час преди да започне да пише домашните си.

Един ден Боби видя Деян да отива при видео-игрите. Боби беше на 8 години и току-що беше приел Господ Исус Христос като Спасител – само преди две седмици. Той не се справяше добре в училище. Но когато видя Деян да отива при видео-игрите, си помисли. „Щом Деян, който е толкова добър християнин, може да прави това и аз мога да го правя. И така Боби започна да ходи там всеки ден. Но той не можеше да остане там само за малко, както Деян. Прекарваше по час и половина всеки ден. Заради това си създаде проблеми с родителите си. Често трябваше да си пише домашните набързо. Пишеше ги лошо, понеже не му оставаше много време и защото не винаги се разбираше с родителите си. Той не четеше Библията и не се молеше както трябва.

Ето и въпросите.

1. Трябва ли Деян да продължава да ходи на видео-игрите, въпреки че му харесва и не му вреди? *(Нека децата да отговорят. Добре би било някое от тях да прочете накрая Римляни 14:13, а някой друг да прочете Римляни 15:1, 2, 3а: „Прочее, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си. Всеки от нас да угажда на ближния си, с цел към това, което е добро за назиданието му. Понеже и Христос не угоди на*

Себе Си“. Това не ни ли учи, че Деян трябва да е готов да се откаже от удоволствието си заради доброто на Боби?)

2. Трудно ли ще е на Деян да се откаже от видео-игрите? (Да, но Господ ще му помогне.)

3. Как ще се чувства, когато се откаже от видео-игрите? (Вероятно ще се чувства тъжен, но в същото време Бог ще му помогне да се чувства щастлив, че така може да помогне на Боби. Ако постъпим правилно, Бог винаги ни го връща по някакъв начин).

4. Можете ли да се сетите за нещо друго, което по-възрастен християнин би могъл да прави с удоволствие, но което би могъл да се спре да прави, ако създава пречки или спънки за по-слаб християнин? (Учителю, този въпрос е много труден и можете да не получите отговор. Могат да се споменат гледане на телевизия, слушане на поп-музика, четене на комикси.)

Картина 6-8

В първата глава на Римляни Павел написа следните думи (Някой да прочете Римляни 1:14-15a): „Имам длъжност към гърци и към варвари, към учени и към неучени; и така, колкото зависи от мен, готов съм да проповядвам Благовестието“. Към края на това писмо Павел пише нещо друго (Някой да прочете Римляни 15:19-20): „Напълно съм проповядвал Христовото Благовестие. Обаче имах за цел да проповядвам Благовестието така – не там, където беше вече известно Христовото име“. Павел каза, че дължи Благовестието на спасените. Той искаше да отиде на места, където хората не бяха чули Христовото име. Той копнееше те да се обърнат и да получат вечен живот чрез Благовестието. Знаеше, че дължи Благовестието на спасените. Ти чувстваш ли се така? То е същото като това как Светла непрекъснато си мислеше: „Дълга пари на Пепа“. Ти мислил ли си някога: „Дълга Благовестието на приятелите си в училище. Дълга Благовестието на хората от нашата улица“? Опитваш ли се да ги поканиш в клуба на Добрата вест, за да чуят Благовестието? Даваш ли им да четат брошури за Благовестието? Молиш ли се за тях да познаят Исус?

Тъй като днес говорихме и обсъждахме какво дължим на другите, аз се надявам, че вие ще си помислите добре върху това, че

дължим Благовестието на спасените – на приятелите край дома ни и на хората в другите страни. Може би някой ден Бог ще те призове да бъдеш мисионер в чужбина като Павел. Може би Той ще ти покаже, че иска да проповядваш Благовестието „не там, където беше вече известно Христовото име“ – на хора, които не познават и не обичат името на Исус. Помисли си за това и помоли Бог да ти покаже волята Си за твоя живот. Каква привилегия би било да отнесеш Благовестието на хората в други земи!

Стихове за урок 6

Римляни 1:14-15а „Имам длъжност към гърци и към варвари, към учени и към неучени; и така, колкото зависи от мен, готов съм да проповядвам Благовестието“.

Римляни 13:1, 5 „Всеки човек да се покорява на властите, които са над него; защото няма власт, която да не е от Бога, и колкото власти има, те са отредени от Бога. Затова нужно е да се покоряват не само поради страх от гнева, но и заради съвестта“.

Римляни 13:8 „Не оставайте на никого длъжни в нищо, освен един друг да се обичате, защото, който обича друго, изпълнява закона“.

Римляни 14:7-9 „Защото никой от нас не живее за себе си, и никой не умира за себе си. Понеже, ако живеем, за Господа живеем, и ако умираме, за Господа умираме и тъй, живеем ли, умираме ли. Господни сме. Защото Христос затова умря и оживя – да господства и над мъртвите и над живите“.

Римляни 14:13 „Като е тъй, да не съдим вече един друг; но по-добре да бъде разсъдението ви това – никой да не полага на брат си спънка или съблазън“.

Римляни 15:1-2, 3а „Прочее, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си. Всеки от нас да угождава на ближния си, с цел към това, което е добро за назиданието му. Понеже и Христос не угоди на Себе Си“.

Римляни 15:19-20 „Със силата на знамения и чудеса, със силата на Святия Дух (Божи), така щото от Ерусалим и околностите му дори до Илирик напълно съм проповядвал Христовото Благове-

стие. Обаче имах за цел да проповядвам Благовестието така, – не там, където беше вече известно Христовото име, да не би да градя на чужда основа“.

Сценка „Присъдата на съдията“

Тази кратка пиеса или сценка се основава на историята за Добромир и Кирил, използвана за пример в първите три урока на поредицата върху Римляни. Има 4 кратки сцени. Написана е за девет актьора и един разказвач, но може и да се адаптира. Например, вместо двама полицаи може да има един или трима; бихте могли да имате повече от един съучастник; други деца биха могли да са зрители на процеса или свидетели и т.н.

Децата обичат да играят роли и ясно ще запомнят сцените, в които участват. Пиесата може да се използва:

1. За специална програма, където са поканени и родителите, за да ги опознаете и да им представите Благовестието по интересен начин.

По-вероятно е родителите да дойдат на програмата, ако детето им участва в сценката.

2. Като допълнителен урок в поредицата (може да се представи през седмица 7). Най-добрият начин децата да научат репликите си е да се облекат в прости, но подходящи за ролите си костюми. Разбира се, нужно е време за изучаване и репетиране. Ще се нуждаете и от допълнителни „декори“ – няколко стола, маса, револвер за нападението над г-н Тодоров, телефон, кутия за пари, белезници или въже, торба, няколко банкноти и т.н.

Ако нямате време децата да научат ролите си, могат да ги четат, но, разбира се, това не е толкова интересно за слушателите и дори за участниците.

Когато избирате участниците, за ролята на Мария изберете по-вярвало момиче, за да може свидетелството ѝ в края да звучи истинско.

Сцена 1 *(Две момчета седят и учат)*

Кирил: Добромире, хайде да излезем и да поиграем футбол.
Омръзна ми от това учене.

Добромир: Съжалявам, Кириле, просто не мога да изляза тази вечер. Имам допълнителен изпит следващата седмица, а все още имам много за преговаряне. Но кажи на момчетата да разчитат на мен за мача в събота. Не мога да го пропусна!

Кирил: Ех и ти, с това твоё учене! Прекалено много учиш! На мен пък ми харесва да се забавлявам. А и без това какво значение има дали ще си вземеш изпитите! Има и по-лесни начини да живееш, отколкото да работиш, да знаеш. Ако не можеш сам да си спечелиш парите, винаги можеш да си помогнеш от другите, които имат много за харчене.

Добромир: О, Кириле, никога не вземай от другите. Лошо е, ако започнеш така. Няма да свършиш на добро.

Кирил: Не се притеснявай за мен. Мога сам да се грижа за себе си! *(И двете момчета излизат.)*

Разказвач: След този разговор изминаха години. Добромир работеше усърдно. Взе изпитите си в училище и в университета и стана известен съдия. Но Кирил продължи по лошия път. Работеше, колкото се може по-малко. Напусна училище без да се яви на изпитите си. Не можеше да се задържи на една постоянна работа, защото се държеше лошо. После се замеси с една банда. С тях започна да краде и загази с полицията.

Сцена 2 *(Г-н Тодоров е на щанда, с телефон и кутия за пари до себе си. Наблизо две дами разглеждат картички. Кирил влиза, слага тънък чорап на главата си и вади револвера си.)*

Разказвач: Случката се развива в един пощенски клон, в една част от магазина на г-н Тодоров.

Кирил: Това е обир. Дайте всичките си пари или ще ви застрелям.

Г-н Тодоров: Това няма да ти се размине! А и без друго имам малко пари, пенсиите на няколко пенсионера.

Кирил: Искам всичко, което имате. Сложете и тези пощенски

записи. Вие, дами, застанете с гръб към стената и си вдигнете ръцете.

Г-н Тодоров: Не прави нищо на тези жени! Вземи всичко! Не искам да застреляш никого – за каквато и да е сума пари.

Кирил: Тук, сложи ги чанта! *(Избягва.)*

Г-н Тодоров: *(Вдига телефона.)* Ало! Полицията ли е? Обажда се г-н Тодоров от 5-ти пощенски клон. Току-що тук бе извършен обир. Можете ли да дойдете бързо?... Добре! Ще чакаме!

(Влизат двама полицаи.)

1-ви полицай: Г-н Тодоров, с колко пари се измъкна крадецът?

Г-н Тодоров: Малко повече от 5000 лева и няколко пощенски записа.

2-ри полицай: Познахте ли го?

Г-н Тодоров: Не, но една от жените е видяла лицето му, когато влезе в магазина.

Г-жа Стефанова: Да, видях го преди да сложи чорапа на лицето си. Заприлича ми на едно момче, което ходеше на училище с най-големия ми син, Младен.

1-ви полицай: Ако намерим снимки на учениците, които са ходили на училище по същото време с вашия син Младен, мислите ли, че ще го познаете?

Г-жа Стефанова: Да.

Сцена 3 *(Съдебна зала)*

Разказвач: Кирил бе разпознат по една училищна снимка. Полицията намери пощенските записи и част от парите в стаята му. Кирил бе арестуван и малко по-късно изправен пред съда по обвинение за нападение и обир.

(Добромир, съдията, влиза и сяда. Влиза Кирил, придружен от двама полицаи.)

Кирил: *(Вдига поглед и си казва)* Не мога да повярвам – брат ми Добромир! Чудя се дали ме позна? Дали ще се отърва лесно, защото ми е брат? Не мисля, та той е съдията.

Добромир, съдията: *(Вдига поглед, стреснат, казва тихо на себе*

си.) Невъзможно! Брат ми Кирил. Ужасно! Страхувах се, че един ден ще загази със закона.

Съдебен секретар: Настоящият случай се отнася за обир, извършен в понеделник, 11 март, приблизително към 9.30 сутринта в 5-ти пощенски клон. Обвиняемият Кирил Михайлов е тук на подсъдимата скамейка.

Добромир, съдията: Нека свидетелката г-жа Стефанова заеме свидетелското място. Кажете на съда какво видяхте да се случва на 11 март сутринта в пощенския клон.

Г-жа Стефанова: Този човек влезе в пощата. Сложи си тънък чорап на главата, но аз успях да му видя лицето. Той накара г-н Тодоров да му даде съдържанието на касата. И г-н Тодоров го направи.

1-ви полицаи: Г-жа Стефанова разпозна обвиняемия като едно момче, което е ходило на училище със сина ѝ, а по-късно го посочи като крадеца, когато направихме очна ставка в затвора.

2-ри полицаи: Когато отидохме в дома на обвиняемия със заповед за обиск, намерихме 230 лева в банкноти и дребни пари, скрити в кутия, заедно с откраднатите пощенски записи.

Добромир, съдията: Обвиняемият ще каже ли нещо в своя защита?

Кирил: Нищо, ваша светлост. Това е първият път, когато съм в съда.

Добромир, съдията: *(Мисли на глас.)* Какво да правя? Да го освободя ли, защото ми е брат? Не, не мога да го направя. Аз съм съдия и трябва да съм честен и верен. Трябва да наказвам извършителите на лоши дела. *(Към Кирил)* Обявявам ви за виновен. Нарещдам ви да платите глоба от 5000 лева или 5 месеца затвор.

Г-жа Стефанова: Съдията издава строга заповед, а му е брат!

Кирил: 5000 лева! По никакъв начин не мога да ги платя. Ще отида в затвора.

(Добромир става от стола си и слиза при съдебния секретар.)

Добромир, съдията: Осъдих този човек да плати 5000 лева, но сега ще ги платя аз. *(Добромир вади портмонето си и дава на секретаря 5000 лева.)*

Кирил: Не мога да повярвам! Правилно беше да ме глоби, а сега плаща глобата вместо мен.

Добромир, съдията: Освободете затворника.

(Кирил е свободен и тръгва да излиза от съда.)

Г-н Тодоров: Хей, не можеш да си тръгнеш от тук! Не си платил глобата!

Кирил: Аз съм свободен. Брат ми, съдията, плати цялата глоба вместо мен. Не можеш да ме накараш да я платя пак. Аз съм свободен човек. Глобата е платена.

Сцена 4 *(Маса с два стола от двете страни)*

Разказвач: Същата вечер, в къщата на Добромир.

(Кирил чука на вратата.)

Добромир: *(Отваря вратата.)* Влез, Кириле. Радвам се, че дойде на вечеря.

Кирил: *(Сяда.)* Отдавна не сме се виждали.

Добромир *(Сяда.)* Да, хубаво е да си поговорим. Беше шокиращо за мен да те видя днес в съда.

Кирил: Добромире, толкова съм ти благодарен, че плати глобата вместо мен. Знам, че си я заслужавах, но не можех да платя.

Добромир: Е, Кириле, като съдия трябваше да те осъдя заради лошата ти постъпка. Но съм ти брат и исках да ти покажа обичта си като платих глобата.

Кирил: Толкова много ти благодаря. От сега нататък искам да живея така, че да не те засрамвам.

Добромир: Искам само най-доброто за теб.

Кирил: Добромире, никога няма да мога да ти се отплатя, но може би ще мога да наминавам от време на време и да измивам колата ти или да кося тревата. Ще ми позволиш ли да го правя?

Добромир: Разбира се, Кириле. Но, знай, че не платих глобата, за

да ми върнеш парите след това. Знаеш, че си ми брат. Хайде сега да ядем, а после можем да поговорим повече.

Сцена 5 (*Две жени седят една срещу друга*).

Разказвач: Няколко дни по-късно, в дома на съседите, които са чули колко добър е бил Добромир към брат си.

Деси: Не беше ли чудесно това, което съдията направи за брат си Кирил? Мисля, че той постъпи много мило с него, нали, Мария?

Мария: Да, разбира се, Деси. Това ме накара да се замисля за нещо, което чух миналата неделя в църква. Пасторът говореше за оправданието.

Деси: Какво ли пък означава оправдаване и какво общо има със съдията и Кирил?

Мария: Ами, Библията ни учи, че всички сме като Кирил. Всеки по различен начин. Не всички сме извършили едно и също престъпление, но всички сме съгрешили против Бога като сме егоисти, не винаги казваме истината, не се подчиняваме на Божиите заповеди.

Деси: Да, така е, но поне не ни изправят пред съда и не ни обвиняват в престъпление.

Мария: Ами, Бог е като съдия. Той е съвършено честен и добър. Той ни обича в същото време. Когато Бог, великият съдия на целия свят, ни погледне Той ни обявява за виновни в нарушаване на заповедите Му и заявява, че наказанието за греховете ни е смърт.

Деси: Това е същото, както когато Добромир, съдията, обяви Кирил за виновен, нали? Но Бог направи това, което направи Добромир като плати глобата?

Мария: Бог направи много повече. Той даде своя единствен Син да умре за нас. Господ Исус не плати за нас с пари. Той даде своя живот, за да вземе смъртното наказание, което ние заслужаваме.

Деси: Но къде е оправданието?

- Мария: Оправданието означава, че сега Бог може да обяви, че не сме виновни и че сме в правилни отношения със закона, защото Господ Исус плати за греховете ни и взе нашето наказание. В неделя пасторът прочете от книгата Римляни, че сме оправдани чрез Христовата кръв.
- Деси: Започвам да разбирам защо историята за съдията и Кирил ти напомня за проповедта в неделя.
- Мария: Да, Деси, в Римляни има и друг стих, който казва, че сме оправдани чрез вяра. Това означава, че ако се доверим на Исус Христос като на наш Спасител и Господ, тогава ще сме свободни и няма да се налага да страдаме заради греховете си.
- Деси: Това е наистина чудесно, Мария.
- Мария: Да, така е. Преди няколко години аз приех Исус Христос като мой Спасител и сега знам, че съм освободена от наказанието за греховете ми – няма да съм вечно разделена от Бога.
- Деси: Предполагам, че се чувстваш някак като Кирил след като Добромир плати глобата вместо него.
- Мария: Да, Деси. Толкова съм благодарна на Бог, че даде Сина си за мен и ме обяви за невинна. Искам да Му покажа, че Го обичам и че искам да живея за Исус.
- Деси: Наистина ме накара да се замисля, Мария. Бих желала да знам, че пред Бога и аз съм невинна. Можеш ли да ми разкажеш за това още нещо утре? Сега трябва да бързам, за да напазарувам.
- Мария: Разбира се, Деси. Заповядай, когато ти е удобно, за да си поговорим. С радост ще ти обясня каквото мога и ще се моля за теб.

Роли

- Добромир: 13 реплики
 Кирил: 15 реплики
 Разказвач (Може и да е момиче): 5 реплики
 Г-н Тодоров: 6 реплики

Г-жа Стефанова:	4 реплики
1-ви полицаи:	3 реплики
2-ри полицаи:	2 реплики
Съдебен секретар (момиче):	1 реплика
Деси:	9 реплики
Мария:	9 реплики

Обобщение на стъпките за съветване на детето, което иска да дойде при Христос

Бъдете сигурни, че детето разбира за:

БОГ

Кой е Бог?

Бог ни е сътворил. Той ни говори чрез Библията.

Бог е свят и чист. Той ни обича.

ГРЕХЪТ

Що е грях?

Грехът е непокорство спрямо Божиите заповеди. Той е против Бога.

Говорете и споменете специфични грехове.

Детето е грешник.

Грехът заслужава наказание.

СПАСИТЕЛЯТ

Кой единствено може да отнеме твоя грях?

Защо може Той да отнеме твоя грях?

Божият Син умря на кръста за грешниците.

Господ Исус възкръсна от мъртвите. Той е Господ над всичко.

Обяснете как детето може да получи спасение

Обяснете какво Бог изисква от нас да направим и какво Той ще направи.

Употребете стихове от Библията: (Йоан 1:12; 3:16; 6:37; Деяния 16:31; Римляни 6:23 или 10:1)

Какво Бог изисква от теб да направиш?

Какво ще направи Господ?

Предупредете за трудности

Запитайте: „Би ли желал да повериш живота си на Христос или желаш да почакаш още?“ Насърчи детето да се моли гласно (ако е готово)

Говорете за увереността за спасението

Върнете се отново на Библейския стих, който употребявате.

Говорете да променения живот.

Кажете какво може и трябва да знае човек, който е повярвал в Христос.

Дайте (по-късно) някои съвети относно християнския живот

Чети и се покорявай на това, което Библията учи.

Говори с Бога, твоя Небесен Баща.

Кажи на другите какво Господ е направил за теб.

Търси прощение от Бога, когато извършиш грях.

Събирай се с други християни.

Помни, че Господ обещава: „Никак няма да те оставя, никак няма да те забравя!“